gymkáč

2.číslo/školský rok 2014/2015

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.

2. číslo, február 2015
Časopis vydáva trikrát za školský rok od roku 1999
Gymnázium Antona Bernoláka, Lichnerova 69, 903 01 Senec

Redakčná rada:
Členovia:
príma: Nicole Rusnáková - Nika, Michal Zemko - Michal,
sekunda: Nela Buzgovičová - Nela,
tercia: Miriam Maťašáková - Miriam,
kvarta: Pavol Petrovič - Pavol Kýblik, Veronika Zelenayová - Veve, Tereza Petrufová - Tess, Matej Hrnčiar - Matej, Juraj Bagi - Juraj
septima: Zuzana Lenártová - Zara, Michaela Glasnáková - Michelle, Martina Babacsová - Arbor,
2.A: Dominika Bognárová - Dominika,
3.A: Karin Pätoprstá - Kaja,
4.A: Peter Kiss - Peter, Aimé Pari - Aimé
Pedagogický nadhľad: Mgr. Dagmar Lenártová
Prispievatelia: tercia: Diana Michaličová, Rebaca Vašková, **oktáva:** Ronald Köszikla, Rebeca Vašková, Diana Michaličová, Soňa Ďuračková, Nina Bučeková, **1.A:** Adam Dolanský, Lea Laurová
Grafická úprava: Matej Hrnčiar
Obálka: Matej Laky, Juraj Bagi

Editoriál

S februárom prichádza aj ďalšie Valentínske vydanie nášho školského časopisu „Gymkáč“! A nie len to! Napriek všetkým radostiam a starostiam, ktoré sme mali minulý rok, prichádzajú nové. No všetko, čo príde, by malo byť pre nás výzvou. Pre tých najstarších je aktuálnou výzvou maturitná skúška! Celé hodiny, dni, mesiace strávené v školských laviciach sa zúročia v priebehu pár dní a pevne veríme, že úspešne.

Láska má mnoho podôb. Každá z nich má svoje čaro a zmysluplnosť. No veľmi dôležitou láskou pre mladých ľudí, by mala byť aj láska k múdrosti. Škola nás učí múdro rozhodovať, argumentovať, konať a žiť. V živote sa rodí múdrosť častokrát z chýb, ktoré urobíme. Ak urobíme chybu v škole, hrozí nám, prinajhoršom, horšia známka. No chybu v živote nám známkou nikto neohodnotí. Mnohokrát sa naše konanie nedá vrátiť späť, napraviť. Malé batoľa chyby nerobí, avšak postupnou premenou na dospelého človeka tých chýb pribúda. Preto by sme mali rešpektovať starších a prijímať ich názory, hoci s nimi v tej chvíli nesúhlasíme, pretože počas života sa na nich určite niečo “nalepilo“. Ak sa nám aj nezdajú ich rady múdre, ceňme si, že sa s nami o ne podelili a pokúsme sa tie myšlienky odložiť do zákutia našej mysle. A možno práve v tých najnečakanejších chvíľach nám ich rada pomôže a vyhneme sa chybám, ktoré by mohla spôsobiť naša neskúsenosť. Veď sa aj hovorí, že s vekom pribúda múdrosť. Čím viac chýb urobíme, tým sa stávame múdrejšími a tak pamätajte: „Človek robí chyby, ale to nevadí. Vadí to iba vtedy, ak robí stále tie isté chyby!“ RYTMUS.

V mene celého redakčného tímu vám v druhom polroku želám veľa úspechov, zdravia, šťastia a lásky.

Aimé, 4. A

Rande pred zborovňou

Vianoce, koniec školského roka, dôležité medzníky školy – to všetko sa vždy prepája so slávnostnými akadémiami našej školy, ktoré sme si tak obľúbili. No neboli by bez talentu, tvorivosti a trpezlivosti p. prof. Mgr. Bibiány Strivinskej, ktorá z rôznorodosti našich študentských talentov vykúzli vždy krásny umelecký zážitok. Pani profesorka vyučuje biológiu, umenie a kultúru, výchovu umením, hudobnú výchovu a je triednou profesorku 2. A.

Koľko rokov už učíte na GAB-e?
Na našom GAB-e učím ôsmy rok. (Predtým ZŠ a ZUŠ).

Prečo ste sa rozhodli práve pre profesiu učiteľky?
Od malička som chcela byť učiteľkou. Fascinovalo ma červené pero, ktorým učitelia opravovali chyby v písomkách. Vždy som túžila po tvorivej práci s deťmi. Lásku k hudbe a k prírode som preto zúročila v tomto ťažkom, ale peknom učiteľskom povolaní.

Vieme, že ste hudobníčka. Na aký hudobný nástroj hráte?
Študovala som na Fakulte humanitných a prírodných vied v Prešove a štátnicu mám z priečnej flauty, vedľajší nástroj bol klavír a samoukom som v hre na gitaru.

Koľko rokov sa už hre venujete?
Rátam, je to presne 30 rokov (už tak veľa ?!).

Každoročne organizujete vystúpenia našich žiakov. Nie je ťažké dať takého podujatie dohromady?
Áno, nestane sa to mávnutím prútika, je to mravčia práca. Využívam však vlastné skúsenosti spred tých pár desiatok rokov. Na koncertných pódiách som stála od detstva pravidelne ako flautistka vďaka svojej super učiteľke (s láskou pozdravujem babičku Emy M.). Veľa, hlavne praktických zručností, som získala dlhoročným vedením detského speváckeho zboru. Mojou srdcovou záležitosťou bola realizácia sa vo vokálno-inštrumentálnom triu, ktoré sa mojím odchodom z východného Slovenska rozpadlo.

Toho roku sa vám vydaril krásny výročný narodeninový program. Koľko času vám zabrali prípravy?
Výročný koncert sme pripravovali svedomito vyše mesiaca. Bol to dosť dlhý

čas na to, aby každé technicky nacvičené umelecké číslo dozrelo a získalo estetický prejav a hodnotu, ktorú ste sami videli. Myslím, že sa nám podarilo krásne dielo, ktorým sme slávnostnú chvíľu 65. výročia založenia GAB umocnili. Ďakujem všetkým účinkujúcim, ktorí sa na ňom hudobne, tanečne, spevácky či dramaticky podieľali a v neposlednom rade kolegom za morálne pochopenie a povzbudenie.

Aký pocit máte z našich žiakov? Boli by z nich dobrí umelci?
Máme na škole veľa umelecky nadaných študentov, ktorí majú chuť a odvahu sa prezentovať. Pre mňa je však dôležité odhadnúť možnosti a hranice talentu žiaka a umelec je na svete! Aj z malého púčika môže vykvitnúť veľká nádherná ruža. Touto cestou ďakujem rodičom našich pravidelne účinkujúcich detí, že svoje ratolesti vedú ku krásnemu umeniu. A teším sa na nových odvážnych umelcov GAB.

Čomu sa rada venujete vo voľnom čase?
Vo voľnom čase, samozrejme, svojej rodine. No úplný relax pre mňa znamená ticho s dobrou knihou, poprípade príjemný wellnes v horách.

Máte šťastné číslo či obľúbenú farbu?
Šťastné číslo nemám a milujem pestré farby a šatky.

Aký je váš najobľúbenejší film?
Rada pozerám životopisné, psychologické filmy alebo české komédie.

A čo jedlo?
Mňam, zjem všetko, ale mäso musí byť tepelne upravené.

Je niečo, čo vám dokáže vždy vyčariť úsmev na tvári?
Milí ľudia okolo mňa.

Odkázali by ste niečo našim študentom?
Študenti, Zem sa točí aj bez zapnutého mobilu a internetu!

Ďakujem za rozhovor. Dominika

Predstavujeme úspešné osobnosti ...

Po úspešných osobnostiach nášho mesta sa našej redaktorke Mirke Maťašákovej podarilo urobiť rozhovor s osobnosťou Slovenska, pani Prof. PhDr. Ivetou Radičovou, PhD. Stretli sa v teple jej domova v Novej Dedinke v predvianočnom čase a my sa tešíme, že si našla čas a chuť a podelila sa s nami o svoje spomienky, názory.
Rozhovor vám ponúkame v skrátenej podobe. Celý si ho môžete prečítať v rubrike „Rozhovory a reportáže" na stránke našej školy www.gab.sk

Páči sa vám v Novej Dedinke?
Dostávam otázku, či by som sa nevrátila späť do mesta. Cítim sa tu nesmierne dobre, sú tu úžasní ľudia, našla som si aj nových priateľov. Nová Dedinka má nádhernú prírodu, sú tu toky Čiernej vody a Malého Dunaja, na prechádzky ideálny spôsob oddychu. Je tu pokojný, príjemný život a už by ma odtiaľto nikto nedostal. Dúfam, že odtiaľto nebudem musieť odísť. Kým mi budú sily a zdravie slúžiť, určite budem hrdým občanom Novej Dedinky.

Akú základnú školu ste navštevovali?
Chodila som v centre Bratislavy na Základnú školu na Nedbalovej ulici. Bola to škola, ktorá v tých časoch kúrila v peci, mala podlahu natretú čiernou kolomažou. Vznikli tam priateľstvá, ktoré mám dodnes a na jedno si dovolím upozorniť. Zo základnej školy som odišla v roku 1974 a mala som tam najlepšiu priateľku Evičku Dókovú. Nevideli sme sa v podstate od skončenia základnej školy. Bola som tento rok na prednáškovom turné v Kanade, keď tu zrazu na prednášku v Edmontone príde dáma, na ktorú, keď som sa zahľadela, vykríkla som: ,,Evula!" My sme sa po toľkých rokoch stretli v Kanade

a môžem povedať, že na našom priateľstve sa nezmenilo vôbec nič. Môže byť na mieste otázka, prečo sme medzitým nekomunikovali alebo sa nevyhľadávali. Ona emigrovala do Kanady, navzájom sa nám cesty rozišli. Toto bolo jedno úžasné stretnutie! Prišla na moju prednášku a žiadna priepasť rokov tam nebola, tú by sme zbadali, len keby sme sa pozreli do zrkadla. Áno, tváre máme zmenené, ale správaním ako keby sme sa vrátili do čias, keď to bolo o bezstarostných, pekných, detských priateľstvách.

Vaša trieda bola plná obľúbených, zlých, ale aj vzorných žiakov. Medzi ktorých ste patrili vy?

Nepatrila som k tým, ktorí tichučko sedeli v lavici. Ako si spomínam na pani učiteľky, s ktorými mám dodnes priateľstvá a stretávame sa, mám opäť jednu príhodu. Pani učiteľka Danková bola moja triedna učiteľka, a potom neskôr bola triedna učiteľka mojej dcéry. A ona tak šarmantne skonštatovala ,,no veď to decko je úplne po tebe, však neobsedí ani minútu". Takže nebola som pokojné dieťa, ale bola som dieťa plné energie, preto som chodila na balet aj na gymnastiku, aby tá energia bola nejakým spôsobom využitá dostatočne. Potom, čo si budeme nahovárať, na základnej škole, ale aj na gymnáziu sú predmety, ktoré nás oslovia a sú predmety, o ktorých nám všetci hovoria, že ich budeme raz v živote potrebovať, ale nebaví nás to. No tak som ich mala rozdelené aj ja. Učím na vysokej škole a dnes viem, že základ, ktorý sme dostali na základnej škole a na gymnáziu je vynikajúci, a boli situácie, keď som si spomenula na vedomosť z fyziky alebo chémie, ako sa tomu obrazne hovorí, ,,vytiahla som to z päty", teda z predmetov, ktoré vo svojej profesii nevyužívam. Takže má to svoj zmysel, všestranný prehľad, najmä keď sa rozhodujete o svojej profesii. Čím viac predmetov máte a zvládate ich, tým máte širšie pole možností a výberu. Keď sa zúžite len na jeden dva predmety, tak už je voľba daná, zúžená a možno neskôr vám v živote príde ľúto, že ste sa mohli rozhodnúť aj pre inú profesiu. Odporúčam zvládnuť, aj keď to niekedy nebaví.

Okrem baletu a gymnastiky ste mali aj iné mimoškolské záľuby?

Bolo toho viac - robila som niekoľko olympiád z matematiky, mala som vzťah k literatúre, písala som poviedky, tak to využijem a pochválim sa, že som niekoľko celoštátnych súťaží vyhrala. Okrem toho každú premiéru som odsedela v divadle. Mala som výnimku z domu, lebo tým, že som to mala desať metrov od domu, bola som, ak poviem slovo zaľúbená do divadla, tak je to presné. To už nás uvádzačky aj s priateľkami poznali, zadarmo nás púšťali, my sme si tam tak sadli na schodíky vedľa sedadiel a odpozerala som si všetky divadelné hry. Ráno sa síce trochu ťažšie vstávalo do školy, ale zvládlo sa.

Hrávala som za školu volejbal, hrali sme ho azda všade. V telocvični, na ulici, na námestí, kde sa v starom meste dalo hrať volejbal, tam sme ho hrali. Najhoršie bolo, keď preletela lopta cez starý pôvodný bratislavský kamenný múr. Potom sme sa dohadovali, kto pôjde zase pýtať od ľudí, ktorí v tých domoch bývali, našu loptu. Horšie to bolo, keď sa rozbilo nejaké to okno. Aj tak sme ho

stále hrali. Aj keď som si na gymnastike zlomila ruku. Mala som ju v sadre, čo čert nechcel, ľavú ruku, takže do školy som chodila. Lenže ja som s tou sadrou hrala aj volejbal a to som mala prísne zakázané. Prišli mi na to, lebo som na nej mala presné odtlačky od lopty. A potom sme vymysleli takú „rafinovanú“ vec, že na pôvodnú sadru a obväz som si dávala ešte „pracovný“ obväz, ktorý som si dala potom dolu, aby sadra bola čistá. Na to mi potom znovu prišli, lebo sadra bola úplne čistá. Nie všetko sme domysleli do konca... Staré mesto nebolo opravené tak ako je dnes, bolo veľa domov, pasáží schátraných, no a to sme opäť do zbláznenia hrali schovávačku. Takže sme mali kopu hier, na ktoré s láskou spomínam. Patrila som k tým deťom, ktorým deň nestačil, lebo záujmov bolo nesmierne veľa. No a najpyšnejší človek, to som sa skoro do dvier nezmestila, som bola vtedy, keď som dostala svoje prvé baletné špičky. Aj som v nich spala a ráno som si ich odmietla vyzuť, keď som mala ísť do školy. To boli ešte klasické s drevenou výplňou vpredu a to hrozne klopká, keď kráčate a netancujete. Nakoniec som súhlasila s mojou maminkou, že si ich teda vyzujem a pôjdem do školy v normálnych topánkach.

Pamätáte si na vašu prvú školskú lásku?

Prvá školská láska, to bolo až na gymnáziu. Samozrejme, na Ľuboša si pamätám, na prvé lásky sa nezabúda.

Vždy vás to ťahalo k politike alebo ste snívali o niečom inom?

Určite nepatrím k ľuďom, ktorí sa narodili a povedali si, že zo mňa bude politik. Keď som skončila základnú školu, to bol prvý konflikt s rodičmi, lebo som pôvodne chcela ísť na konzervatórium, študovať choreografiu a balet. Rodičia s tým zásadne nesúhlasili a preto, keď som sa rozhodla pre gymnázium, vedela som, že chcem pokračovať ďalej vo vysokoškolskom vzdelaní. Bolo to alternatívne rozhodnutie. Političkou som nechcela byť vôbec, ani zďaleka a už vôbec nie v komunizme. Pretože komunizmus, ktorý začal politickými vraždami v 50. rokoch, ktorý posielal našich ľudí do gulagov do bývalého Sovietskeho zväzu, ktorý ničil životy ľuďom a vnucoval ideológiu, ktorá je úplne chorá, tak pre mňa bolo úplne zrejmé, že do takejto politickej strany nevstúpim, a teda ani nemôžem robiť nejakú kariéru. Preto som sa špecializovala na štatistiku, matematika bola vždy predmet, ktorý som sa vôbec nemusela učiť, preto som ho mala tak rada. Na chvíľu odbočím od témy - naše Gymnázium na Tomašíkovej oslavovalo 50. výročie svojho vzniku a som sa tam stretla s pani profesorkou matematiky - s pani Nemcovou - a tá ma hneď privítala so slovami ,,ja som bola taká smutná, že ste nešli nakoniec študovať tú matematiku, z vás by bol skvelý matematik.“ Tak som ju upokojila, že som celý život robila štatistiku, dokonca ju dnes učím, takže som sa od matematiky až tak nevzdialila. Zameranie bolo na výskumy, na štatistické spracovanie údajov, dát, profesionálna práca úplne vzdialená od politiky. Potom až pred rokom 1989 začali moje priame politické aktivity, ale mimo politic-

kých štruktúr. Potom to už išlo tak, ako sa tomu hovorí, z kopca samo. Po roku 1989 som bola hovorkyňou Verejnosti proti násiliu, potom počas mečiarizmu som bola opäť mimo politiky, lebo s tým som nechcela mať nič spoločné. No a od roku 2005 som pôsobila ako ministerka práce sociálnych vecí a rodiny, ale k tomu treba povedať, že to bolo v čase, keď som už mala profesúru a práve z tejto problematiky. Takže ma pozvali do vlády ako experta a opäť ako nestraníka, prijala som to ako výzvu, že niečo na ministerstve dokážem urobiť. Myslím, že zopár zmysluplných zákonov som urobila aj presadila. Potom som bola v opozícii ako poslankyňa, potom znovu voľby, z nich som vyšla ako premiérka a teraz som opäť pani profesorka.

Baví vás vaša terajšia práca? So žiakmi si aj zavtipkujete alebo ste na nich prísna?

Mám rada humor, mám rada smiech, napokon som žila tridsať rokov s humoristom. To vás vycvičí alebo ešte inak, neboli by sme sa zobrali, keby sme nemali rovnaký zmysel pre humor. To nás v mnohom spájalo. Takže žartujem veľmi veľa a často i keď o mne hovoria, že som veľmi prísny pedagóg, vyžadujem vedomosti. Ale učenie má krásnu stránku, študenti sú pre mňa kolegyne a kolegovia a mám cieľ, aby boli veľmi rýchlo oveľa lepší ako som ja. Chcem, aby ma predbehli a snažím sa im teda odovzdať maximum, čo v sebe mám a čo viem. Preto aj vyžadujem veľa na skúškach, aby boli lepší. Je to práca, ktorá vám nedovolí sociálne starnúť a to je na nej šarmantné. Biologicky áno, to je nemožné, ale sociálne vás to vracia do veku mladosti, keď človek má isté pochopenie a nestráca pamäť, tak si vieme celkom porozumieť.

Mali ste niekedy nejaké skúsenosti s naším gymnáziom?

Teraz sa nechcem dotknúť gymnázia, ale neviem si spomenúť, či som na Gymnáziu v Senci na prednáške bola alebo nebola. Takže ospravedlňujem sa, ak som bola, nepamätám si to. Prosím, prijmite to s pochopením, bola som na väčšine gymnázií, ktoré sú na Slovensku, tak sa mi to tak trošku zahmlieva. Ale určite som sa stretla so študentmi na akciách, ktoré sa konali v kultúrnom dome. To si pamätám, že áno.

Keby ste mali čarovný prútik, čo by ste vo svojom živote zmenili?

Základ šťastia je si neklásť túto otázku. Ako náhle si ju budete klásť, núti vás to rozmýšľať spôsobom, čo nebolo v živote v poriadku a navyše, aj tak to už nezmeníte. To zamýšľanie nad tým, čo nebolo v poriadku, má jeden jediný zmysel, nezopakovať tú istú chybu. Takže to poučenie alebo ten čarovný prútik je o tom, že ak som už raz zakopla, neurobiť to znova.

Ďakujem za rozhovor. Mirka

Kompetencie pre prax

Septima, KomPrax a Vianoce ...

O projekte Komprax ste už určite počuli. Na začiatku školského roka, keď chalani zo 4.A prezentovali svoj Projekt alebo z článku v poslednom Gymkáči. Preto si dovolím tieto úvodné všeobecné informácie vynechať. Každopádne nás, dievčatá zo septimy - Peťu Cabánikovú, Michaelu Glasnákovú, Simonu Spišákovú a Miladu Tóthovú začala táto akcia zaujímať a zlákala nás vidina organizovania nášho vlastného projektu, ktorý by bol financovaný zo zdrojov EÚ.

Výsledkom našej práce boli dva prepojené projekty, prvý zameraný na prácu s deťmi, druhý na našich starších občanov. Po dvoch týždňoch roznášania plagátov, nákupov a počítania peňazí sa v sobotu 13. decembra 2014 v priestoroch našej školskej jedálne uskutočnili dva druhy workshopov. Pri stole, na ktorom sa hromadila kopa ovocia, zeleniny a iných potravín si deti skladali rozkošné jedlé obrázky. Na opačnej strane miestnosti sa vo veľkom vyrábali vianočné darčeky, ktoré si deti zobrali domov. Škatuľky a fľaše zdobené servítkovou technikou, šitie ohrievacích vankúšikov, pletenie náramkov a ďalšie iné techniky. Vo vedľajšej miestnosti sa podávalo občerstvenie za-

darmo. Domáce koláče, zákusky, palacinky, káva a čaj. Doobeda, už krátko po otvorení, sa priestory začali rýchlo zapĺňať deťmi a my sme mali čo robiť, aby sme sa im stihli venovať všetkým naraz. Okolo druhej popoludní sa počet návštevníkov znížil a mohli sme spomaliť tempo. Po štvrtej hodine sme všetko pobalili, upratali a mohli sa spokojne pobrať domov. Myslím, že až na pár drobností, sa všetko podarilo tak, ako malo.

Pokračovali sme v pondelok návštevou domova dôchodcov na Slnečných jazerách. Naším cieľom bolo aspoň trošku ich pred Vianocami potešiť. Priniesli sme so sebou vianočné priania, ktoré pre nich v sobotu napísali deti a fotky z akcie. Prichystali sme im malé občerstvenie a ako hlavný bod programu sme im pripravili vyrábanie vianočných vencov, ktoré sme už vopred obalili čečinou. Dôchodcovia, ktorí mali záujem, si povyberali sviečku a ozdoby, ktoré sme im tam nalepili. Medzitým nám oni rozprávali o svojich, často neľahkých osudoch. Mňa osobne veľmi potešil príjemný prístup zamestnancov, ktorí s dôchodcami často žartovali a k nám sa správali veľmi milo.

Jednoznačne bolo veľmi zaujímavé vyskúšať si úlohu vedúceho, spisovať svoj vlastný projekt a riadiť svoj pracovný tím. Myslím, že to bola veľmi užitočná skúsenosť a dúfam, že si to ešte niekedy zopakujem. Na záver by som sa chcela poďakovať všetkým účastníkom tvorivých dielní za to, že nás prišli podporiť. Ďalej celému nášmu realizačnému tímu a všetkým dobrovoľníkom, ktorí viedli workshopy a obsluhovali v „bufete“, piekli občerstvenie, alebo pomáhali s prípravou miestností, pretože bez nich by sa akcia nedala zorganizovať. Veľká vďaka patrí pánovi riaditeľovi, ktorý nám zadarmo poskytol priestory a pani profesorkám: p. Balúchovej, p. Vietorisovej, p. Synákovej, p. Ne-

mečkovej, p. Kobolkovej, ktoré obetovali svoj voľný čas, aby nám robili dozor.
Pevne verím, že sme aspoň niektorým ľuďom spríjemnili deň.

Michelle, septima

Anketa s realizátormi:

*1.**Ako spätne hodnotíte projekt?***

Milada: Projekt ako celok hodnotím kladne. Som spokojná s mojím realizačným tímom, ktorý mi vždy so všetkým pomohol. Vedela som si veľmi dobre usporiadať financie, čiže som nemala vôbec stres.

Simona: Myslím si, že projekt sa nám veľmi vydaril, bolo super sledovať, ako sa deti tešili a ako rodičia odchádzali spokojní. Veľmi veľa ľudí nám počas všetkých častí projektu pomáhalo, či už to boli pani profesorky alebo naši spolužiaci a kamaráti. Touto cestou sa im chcem všetkým veľmi poďakovať a, samozrejme, aj pánovi riaditeľovi za to, že nám umožnil zrealizovať projekt v priestoroch školy.

Petra: Tak určite som sa naučila veľa nových vecí, ako robiť projekt, či už ho napísať alebo zrealizovať. Tiež sa mi páčilo, že sme si vyskúšali na vlastnej koži ako pracovať v tíme.

*2.**Aká bola najväčšia prekážka pri realizácií?***

Milada: Najväčšou prekážkou pri realizácií môjho projektu bol strach

z odmietnutia. Veľmi často som sa bála opýtať sa na možnosti. Ďalšou prekážkou bol čas.

Simona: Najväčšou prekážkou pri realizácii projektu bol nedostatok času. Dlho sme nevedeli, či projekt stihneme zrealizovať, pretože sme ho nemali schválený a tým sme nemali ani potrebné prostriedky. Blížiace sa sviatky nám tiež veľmi nehrali do kariet, ale nakoniec sa všetko postíhalo.

Petra: Čas :D.

*3.**Čo by si nabudúce spravila inak?***

Milada: Nabudúce by som bola opatrnejšia v oblasti miesta realizácie projektu.

Simona: Úprimne povedané, vôbec netuším. Nechcem tým povedať, že bolo všetko dokonalé a bez chybičky, skôr som rada, že som si mohla vyskúšať aj riešiť problémy „za pochodu“ tak, ako je to na každej akcii potrebné.

Petra: Asi by som si poriadne časovo rozvrhla prácu, keďže práce bolo veľa a času málo.

*4.**V čom vidíš najväčší prínos projektu pre seba?***

Milada: Najväčší prínos z projektu Komprax mám zo zlepšenia komunikácie a usporiadanie si vecí načas.

Simona: Komprax bol pre mňa skvelá skúsenosť, ako si overiť organizačné schopnosti. Veľmi užitočné bolo aj vyskúšať si projekt sama napísať. Predtým som vôbec nemala predstavu ako to prebieha, takže som veľmi vďačná, že som takúto možnosť dostala.

Petra: Podľa môjho názoru to malo pre nás určite veľký prínos, dozvedeli, naučili sme sa niečo nové a spoznali sme veľa zaujímavých ľudí z iného prostredia.

Naše cesty za poznaním...

Tutanchamon

Tento deň mal byť len ďalším rovnakým dňom, no už keď ma na tvári pošteklili prvé lúče ostrého ranného slnka, zobúdzalo sa mi predsa len ľahšie. Totiž namiesto ďalšieho stereotypného, úmorného dňa stráveného v školskej lavici sme mali ísť navštíviť rekonštrukciu hrobky jedného z egyptských vládcov z dôb, keď sa králi ešte oslovovali faraóni. Aj keď nebol žiadnym významným štátnikom a zomrel mladý, svetovú slávu získal vďaka Howardovi Carterovi, ktorý objavil jeho hrobku a tá bola prvou nevylúpenou hrobkou faraóna. Svet prvýkrát videl nádheru, ktorá odprevádzala egyptským vládcov do večnosti.

Pri vstupe sme od milej recepčnej dostali slúchadlá s audio sprievodcom a krátku lekciu ako ich používať. V prvej miestnosti sme sa oboznámili s informáciami o Egypte v dobe, keď tam ešte vládli všemocní faraóni a z nebies dozeral ich boh nebies Ra. Taktiež tam bola kópia významnej "náhodne" objavenej Rosettskej dosky, ktorá pomohla egyptológom rozlúštiť staroegyptské hieroglyfy, a tým úplne zmenila chápanie Egypta. Odtiaľ sme sa presunuli do kina, v ktorom nám krátky film povedal viac o objaviteľovi Tutanchamonovej hrobky Howardovi Carterovi. Keď končili posledné slová filmu, vošli sme do tmavej miestnosti, v ktorej sme mohli zažiť čaro hrobky tohto významného kráľa tak, ako ho zažil tím objaviteľov, keď vstúpili na jej pôdu vôbec ako prví ľudia za posledných tritisíc rokov. Zlatý žiar pokladov sa prebíjal šerom. Človeku sa ani nechcelo veriť že toľko krásy zostalo ukryté pred vykrádačmi hrobiek a čakala na objaviteľov ako nevesta na svojho ženícha.

V egyptskej mytológii zohrávala veľkú úlohu symbolika, a tak sme sa pomaly dostávali k poslednej časti prehliadky. Bola ňou obrovská expozícia, v ktorej boli vystavené a vysvetlené repliky všetkých predmetov z hrobky. Výstava bola jedinečná a ďakujeme p. prof. Maľovi, že nám ju umožnil vidieť.

Paľo Kýblik, kvarta

Vianočná Viedeň

Naša decembrová exkurzia, ktorú sme absolvovali s 3.A, sa uskutočnila dňa 10.12.2014. Počasie nám vyšlo, aj keď bola neuveriteľná zima, celý deň svietilo decembrové slnko.

Prvá zastávka bola v čokoládovni, v malebnom mestečku Kitsee. Predávali tam nielen lahodné čokolády či mnohé čokoládové výrobky, ale aj rôzne iné cukrovinky.

Neskôr sme navštívili dom umenia známy ako Kunst Haus Wien. Navrhol ho Friedensreich Hundertwasser. Je významný tým, že nemá rovnú podlahu a je postavený iba z prírodných materiálov.

Odtiaľto sme sa vybrali do obrovského Umelecko-historického múzea. Boli sme rozdelení na skupiny a mali sme hľadať diela významných umelcov, ako je napríklad Diego Velazquez.

Onedlho sme sa premiestnili na Heldenplatz, čiže Námestie hrdinov. Na tomto veľkom námestí bola krátka prehliadka vojakov.

Z námestia sme si to namierili k dómu svätého Štefana, čiže Stefansdomu. Táto neuveriteľne vysoká a zaujímavá budova meria 137 metrov a bola postavená v 12. storočí. Katedrála bola počas mnohých historických konfliktov ťažko skúšaná. K najrozsiahlejším škodám došlo počas napoleonských vojen a za veľkého požiaru počas 2. svetovej vojny v apríli 1945. Tento požiar úplne zničil unikátnu strechu z roku 1490. Okrem strechy zničil požiar celý krov, klenbu a cisársku emporu – priestor vyhradený pre kostolný zbor, spolu so vzácnymi "Obrími varhanmi" z roku 1886. Značne zdevastovaný dóm sa však podarilo zrekonštruovať a v roku 1952 bol slávnostne znovuotvorený. V dóme sme videli mnoho zaujímavých historických artefaktov.

Po návšteve Stefandomu sme išli na asi najväčšie vianočné trhy vo Viedni. Boli naozaj veľmi pekné, dýchali nádhernou vianočnou atmosférou. Dali sme si punč (detský, samozrejme), z ktorého sme sa zohriali a ostala nám z neho pekná biela šálka s viedenskou radnicou. Na trhoch sme strávili presne trištvrte hodinu, potom sme už museli ísť k autobusu, ktorý nás už netrpezlivo čakal. Naša úplne posledná zastávka bola v nákupnom centre – Shopping Bruck. Dievčatá sa rozpŕchli do drogérie a obchodov s oblečením, chlapci do obchodu s hrami a nakoniec sme sa aj tak skoro všetci z našej triedy (sekundy) stretli v jednom obrovskom obchode pri sladkostiach.

A po dlhom dni strávenom v susednom štáte mal už autobus namierené k našej škole. Boli sme vyčerpaní, trochu vymrznutí, ale s úsmevom na tvári.

Verím, že exkurzia sa páčila každému. Teda mne určite. Ostane nám veľa pekných spomienok. Za zorganizovanie exkurzie ďakujeme p. p. Oberhauserovej.

Nela, sekunda

Výlet za rakúskymi „energiami“...

Každé ráno vstať, vyliezť z postele a dokopať sa k návšteve školy, to je boj ktorý deň čo deň zvádza mnoho z nás. Veď každodenná rutina začne byť časom otrepaná. Preto nám všetkým dobre padla zmena prostredia a trochu iný spôsob výučby. Prváci, druháci, tercia a kvarta, my všetci sme spolu navštívili susedov, ktorých máme takpovediac za rohom.

Len čo sme prekročili rakúske hranice, zamierili sme k prvému miestu toho dňa. Z okna autobusu sme zazreli stavby, ktoré tvarom pripomínali cirkusové stany. O chvíľu nás však z omylu, že navštívime cirkus, vyviedli, bolo to miesto, kde z biomasy vyrábajú energiu. Biomasa, to sú materiály či už rastlinné alebo živočíšne – jeden z rôznych druhov obnoviteľných zdrojov energie. Vo výklade nám priblížili tajomstvá výroby, spracovania a využitia tejto biomasy.

Týmto náš „výlet za energiami“ neskončil. Ďalšou zastávkou bola obec Prellenkirchen a múzeum veterných elektrární. Mnohí z vás ich však poznajú ako „veterné vrtule“, v Rakúsku majú početné zastúpenie. Zúčastnili sme sa prehliadky o histórii a vývoji elektrických elektrární, pozreli si krátky film o ich stavbe a na vlastné oči sme si prezreli útroby jednej z „vrtuli“. Kto by bol povedal, že je taká malá?

Posledné miesto, ktoré sme navštívili, bola celý deň očakávaná čokoládovňa v Kittsse. Už pri vstupe nás ovanula silná sladká vôňa, avšak, ešte pred tým, ako sme sa dostali do samých útrob továrne, museli sme si zhliadnuť ďalší film. Bol venovaný zakladateľovi čokoládovne a začiatkom jeho podnikania vo Viedni. Potom sme konečne mohli vstúpiť a dozvedieť sa čo to o výrobnom procese tejto sladkej pochúťky. Očarení sladkou vôňou, spravili sme nájazd na čokoládový obchodík. S plnými taškami (a aj bruškami) sme sa po vrátili oddýchnutí späť domov, pripravení na ďalšie načerpávanie vedomostí. Za zorganizovanie exkurzie ďakujeme p. p. Synakovej.

Dominika, 2. A

A ešte postrehy Rebeci, Diany a Niny B. z tercie:

- výhodou biomasy je jej šetrnosť k životnému prostrediu,
- hlavnými zložkami biomasy sú odrezky z cukrovej repy, maštaľný hnoj, mrkva, ...
- množstvo elektriny vyprodukovanej jednou takou elektrickou vrtuľou zásobuje až 1000 domácností,
- v Rakúsku, ktoré na životné prostredie veľmi dbá, by sme v súčasnosti napočítali až 700 takýchto elektrární,
- jeden takýto veterný mlyn stojí 2 milóny eur,
- vraj zamestnanci spomínanej čokoládovne môžu maškrtiť čokolády koľko chcú! A vraj nemajú problémy s nadváhou.

(Ne)kultúra

Slávnostná akadémia k 65. narodeninám GAB

Nastala tá chvíľa.

65. výročie založenia našej školy, ktorá nám už dlhé roky odovzdáva to najkrajšie a najhodnotnejšie v podobe vzdelania, múdrosti. Posledný týždeň pred akadémiou bol každý v očakávaní, aký program nám budú predvádzať naši talentovaní žiaci. V deň D sme sa v slávnostnej nálade pobrali do kultúrneho domu, po chvíli čakania sme sa všetci usadili a s takmer viditeľnými otáznikmi v očiach vyčkávali začiatok programu.

Na úvod sme počuli pár krásnych prednesov básní o našej škole a pánovi Bernolákovi, jednou z nich bola aj z tvorby nášho bývalého pána profesora Fedora. Neskôr nasledoval príhovor pána riaditeľa a pani podpredsedníčky BSK p. Gabriely Németh.

Po oficiálnejšej časti sa však začala skutočná „párty“. Našim ušiam zalahodila skvelá muzika hraná na klavíri až po cajon. Zvlášť na niektorých zapôsobila kombinácia priečnej flauty a cajonu v skladbe Ludovica Einaudiho, „Divenire“. Vypočuli sme si spevácke výkony, pri ktorých naskakovala husia koža, mohli sme sa potešiť inte-

ligentným humorom, pri ktorom sa zasa jednoducho nešlo nesmiať a dvíhali sa kútiky aj tým najvážnejším. Rôzne druhy tanca zasa potešili oko. Ako bonus boli do programu zaradení aj bývalí absolventi školy, ktorých, samozrejme, všetci privítali s otvorenou náručou. Potom nám „štyri staré babky“ predviedli ukážku starej tvrdej trnavčiny, ktorou sa inšpiroval náš Anton Bernolák.

Boli nám prednesené úryvky zo slohových prác žiakov, ktorí pozitívne komentovali, čo sa im na škole páči a je im sympatické, pričom nás „starších“ mnohokrát zaplavovala nostalgia spomienok na mladšie ročníky.

Nemožno tiež nespomenúť famózne gymnastické vystúpenie našej žiačky a jej partnerky, pri ktorom sa nám všetkým tajil dych a mrazilo nás všade po tele. Určite nám tiež nikomu neunikla záverečná pieseň všetkých účastníkov programu s dirigentkou (a predovšetkým organizátorkou akadémie) pani profesorkou Strivinskou.

Keď nám zasvietené svetlá ohlásili koniec programu, boli sme všetci prikovaní k sedačkám a vydali takmer nadľudský výkon, aby sme sa „odlepili“ a pripravili na odchod. Niektorým sa nám program páčil natoľko, že sme sa rozhodli navštíviť aj večernú časť, ktorá bola prístupná aj pre rodičov a priateľov školy. Veľkým prekvapením bolo obohatenie programu ešte o pár čísel, v podobe ďalšieho spevu a dogdancingu (vystúpenia našej spolužiačky s psom). Program sme si všetci znova naplno užili a od rodín sme dostali len pozitívne ohlasy. Chcela by som sa poďakovať pánu riaditeľovi, celému učiteľskému zboru, ako aj všetkým nepedagogickým zamestnancom za rozvoj našej školy a špeciálne poďakovanie pani profesorke Strivinskej za obetavú snahu, zostavenie programu a kultúrne obohatenie.

Arbor

Oktáva

Dlhý čas sme si nahovárali, že je to ešte ďaleko. Ešte predsa neprišiel ten čas, keď musíme aj oficiálnou cestou pred očami všetkých rodičov priznať našu dospelosť. Omyl. Práve naopak. Nadišiel deň, ktorým sa symbolicky začína naša nová životná kapitola. Je to deň našej stužkovej.
Sálu sme začali pripravovať deň pred slávnostným večerom, no program sa nám postaral o nejedno uvoľnenie z vyučovacej hodiny a nehovoriac o nadčasoch, ktoré sme v škole strávili, už viac ako mesiac pred samotnou slávnosťou. Úprimne vám vravím, fakticky sme na sebe „makali“. Bola to drina a občas sme sa nezaobišli bez krízových situácii, vďaka ktorým boli pre niektorých hodiny nacvičovania iba utrpením. Miestami sme sa hádali, urážali a boli sme nezmyselne tvrdohlaví, no nedá mi nespomenúť aj to, že sme zažili aj hodiny plné zábavy, dobrej nálady a bláznovstiev, na ktoré sme vyslovene experti. Skutočne.

Musím priznať, vďaka toľkým hodinám nacvičovania a zdokonaľovania nášho programu, mi nerobilo ani zďaleka taký veľký problém predstúpiť pred rodičov, ako som si sprvu myslel. Na tvárach spolužiakov som badal úprimne úsmevy plné očakávania a pokory.
Oficiálnu časť programu, ktorá zahŕňa stužkovanie, šerpovanie, odovzdávanie kytíc, slávnostný príhovor nášho pána riaditeľa a našej krstnej mamy, p. p. Vietorisovej, slávnostný prípitok či rodičovský tanec, sme ukončili, našťastie, celkom rýchlo, ale, samozrejme, sa nezaobišla bez trápnych situácii.

Po oficiálnej časti bol čas na večeru, ktorá bola, len tak mimochodom, veľmi chutná. Po nej prišiel samotný program, pri ktorom by ste sa určite nenudili. Mohli ste byť svedkami Jazykového okienka, Páli vám to, tanečných vystúpení či špecialít, akými boli napríklad Labutie jazero, evolution

dance či naše spevácke choreografie.
Ani medzi jednotlivými vystúpeniami sme sa nemuseli strachovať o náladu v sále. Dokonale sa o ňu starali moderátori večera, Vici a Terka.
Do programu sme veľmi prefíkane vsunuli aj sviečkový pochod, krájanie torty či odovzdanie daru našej p. p. triednej, tým pádom sa ihneď po programe začala zábava. A to vám poviem, bola poriadna sranda. Hlavne vo chvíli, keď zbadáte pána riaditeľa, ako temperamentne tancuje na parkete popri vás. To je fakt sila.

V duchu PARTY HARD sme pokračovali až do skorého rána, kým všetci nepoodchádzali domov.
Čestne vyhlasujem, že to, ako sme sa trápili počas celého hektického obdobia, je neporovnateľné s tým, ako nás slávnostný večer spojil a dal nám pocítiť skutočnej spolupatričnosti. Sú to momenty, ktoré navždy ostanú vyryté v našej pamäti.

Ronald Köszikla

Tá naša stužková...

Bolo, nebolo, bola raz jedna stužková, na ktorej sa zúčastnila 4.A. No dobre, teraz k veci! Za siedmimi horami, za siedmimi dolami, kde sa piesok lial a voda sypala, sme sa všetci stretli v „montostroji“. No tak nie všetci, ale viete, že to sa tak hovorí: „Všetci!“ Pred samotným otvorením stužkovej slávnosti u nás vládol nepokoj. No to „vládol“, berme tak s rezervou. Pani profesorka triedna, resp. triedna pani profesorka Mgr. Lucia Nemečková, si robila veľké starosti už od druhého ročníka a teraz, keď to malo všetko vyvrcholiť, mala obavy či ju nesklameme. A nesklamali sme!
PRESTRIH
Žiak1: Kde to je?
Žiak 2: Vzadu v šatni!
Žiak 1: Ale ja bez toho nevystúpim!

Žiak 2: No tak!!!
Žiak 1: Neviem ten klobúk nájsť! (Úprimne, už ste si mysleli, že alkohol, čo?) Na našej stužkovej sa nepilo! No, nepilo... prípitok bol! Ostatok dostupného alkoholu vyhrala pani zástupkyňa v tombole! Niektorí, len ticho závideli... . Mali ste vidieť tie napäté tváre pri žrebovaní tomboly („Zelená 44!“, *hurá* „hríbik!“ *do ...., zase nič!*).
Predstavte si, nikto nenadával! No, predstavili ste si to? Nuda, čo? Ale naozaj nikto nenadával a aj tak sme sa všetci bavili. A keby len bavili! Popri príhovoroch spolužiačky, pána riaditeľa a našej triednej sme všetci plakali.
Čo plakali, my sme revali! Všetci sme boli ako malé deti a to len preto, že sme taký super kolektív! A nepovedz, že „nie“! *Áaa, počul som ťa, povedal si „nie“, áaaa, zase! Či nie? Áaaa, dostal som ťa, zase si povedal nie a zase! Ja sa už nehrám.* Tak toto bola ukážka vnútorného hlasu. Aj naša stužková mala hlasy! Čoby len hlasy, dokonca ona mala ohlasy! Ale nie hocijaké! Proste najlepšia! „Ešte som sa tak nezabavila“ , „Najlepší ste boli!“ „Som taká šťastná, že som prišla!“ „Všetkých ste prekvapili!“ „V zborovni vás iba chvália!“ Nechceme sa chváliť, že naša stužková bola super, ale keď to vravia iní, niečo na tom bude! Jednoducho : nezabudnuteľná – Tá naša stužková!!

Peter & Aimé

Zmierenie alebo Nech žijú Zlováci!

Neviem prečo, ale vždy, keď ideme do divadla v Trnave, nenájdeme lepšieho sprievodcu, ako je zamračené počasie. No o to príjemnejšie na nás pôsobí umelecký zážitok v teplučkej sále, keď rýchlo utekáme zo studeného vzduchu.
Dvadsiateho januára sme sa teda vybrali v zložení septima, 3.A na predstavenie hry Jána Palárika Zmierenie alebo Dobrodružstvo pri obžinkoch . Keď sme dorazili do Trnavy, mali sme ešte trošku času, a tak ktovie prečo všetci zaliezli do nejakej teplej kaviarne. Potom nám však už nič nebránilo vychutnať si hru.
Keďže som už na nej raz bola a poriadne som sa nasmiala, dúfala som, že aj tentoraz bude obsadenie rovnaké a daných hercov nebude nikto alternovať. Hlavne Petra Trníka v úlohe Lajoška (účastníci akcie pochopia prečo). Moje želanie sa splnilo a herci predviedli rovnako obdivuhodný výkon ako naposledy.
Jediné, čo by som im vytkla, bola schopnosť Zuzany Šebovej neuveriteľne rýchlo a zároveň potichu rozprávať, čo bola celkom škoda, keďže tie významné monológy o vlastenectve jej viacerí nerozumeli.

No nasmiali sme sa dosť. Keďže si počas deja postavy cielene zamenia identitu, vzniká množstvo humorných scén, ale myslím, že rovnako (alebo možno ešte viacej) vtipná bola tematika strateného vlastenectva Lajoša Kostrovického, čo zapríčinilo nápadité komolenie slov spojené s ukážkovým maďarským prízvukom. Spomínaná postava mala asi najťažšiu rolu a pravdepodobne si tam daný herec vykričal hlasivky, no efekt sa dostavil takmer za každou vetou, čím si určite získal najviac priaznivcov. Niektorým však prekážali obscénne scénky, ktorých tam teda bolo dosť. Musím však povedať, že si viem predstaviť, prečo sú tam. Slovenský ľud nepríde do divadla na počkanie a určite nevydrží sedieť dve a pol hodiny na mieste pri suchom humore – ak teda nejde na nejakú tragédiu. Tieto vety, samozrejme, neplatia pre celú populáciu, no aj divadlo musí z niečoho žiť a preto sa prispôsobujú. Herci iba ťažko môžu protestovať. Sama som však toho názoru, že pri skvelých humorných výkonoch a jazykovej komike, pri ktorých sa divák schuti zasmeje, to nemôže nikomu pokaziť dojem z celej hry. A napriek tomu, že sa predstavenie prispôsobilo dnešnej dobe, posolstvo Palárika o vzájomnom zmierení sa slovenského a maďarského národa každý pochopil.

V závere sa k hercom pridala aj ďalšia postava, gróf Kostrovický, na čo to v hľadisku zašumelo medzi fanúšikmi dobre nadabovanej postavy Hagrida, ktorý je síce z inej dimenzie, no patrí mu hromový hlas daného herca. Veru, vždy je to zážitok vidieť fantazijnú postavu oblečenú v maďarských zemianskych hábach.

No a na úplný koniec sa celá zápletka radostne rozuzlila, našli sa dva šťastné páriky, nastalo povestné zmierenie medzi „Zlovákmi“ a našimi južnými susedmi, načo nasledovala slávna záverečná replika. Náš mladý pán barón však namiesto Maďarom a Slovákom poprial slávu iba Slovákom, čo by asi Palárika trochu zaskočilo, keby bol ešte medzi nami. No nie je

a, pravdupovediac, dôvod, prečo vyslovil herec danú vetu práve v takomto znení, pre nás zostane záhadou. Zjavne to bol zámer, no skrytá pointa mi akosi unikla, možno poupravili vnímanie čerstvo znovuvlasteneckého Ľudovíta a možno to bola iba náhoda. Veď aj herci sa môžu pomýliť.
Každopádne to nikomu neprekážalo a všetci sme sa tešili z príjemne stráveného dňa, za ktorý ďakujeme pani profesorkám.

Zara, septima

Tomu ver!

Každý z nás to pozná. Zhon za lepšími známkami pred polrokom nie je nič neobvyklé. Preto nám v tomto stresujúcom období padol dobre chvíľkový oddych v podobe divadelného predstavenia v MsKS.
Štyria mladí herci veľmi reálne zinscenovali nám blízke situácie zo školských lavíc. Hlavnou hrdinkou predstavenia bolo šestnásťročné dievča, ktoré chcelo študovať na vysokej škole a chrániť životné prostredie. Spolu s jej troma kamarátmi riešili každodenné problémy dnešnej mládeže oživené vtipnými poznámkami a hudobnými vstupmi. Priblížili nám tiež odvrátenú stránku mladých, cestu alkoholu a večerných zábav.

Pointou celého predstavenia bolo prispôsobovanie sa detí módnym tren-

dom, ich snaha nevytŕčať z davu, čím však strácajú svoju identitu a častokrát sa im to aj vypomstí. Rovnaký osud postretol aj hlavnú hrdinku, keď pod vplyvom alkoholu šoférovala auto a spôsobila dopravnú nehodu. Vtedy si ona aj jej priatelia uvedomili nezmyselnosť toho 'byť in' a predstavenie zakončili hudobným číslom.

Bolo to príjemné, zábavné a taktiež poučné odreagovanie sa.

Dominika, 2. A

Krúžok Geocaching

Geocaching... Čo to slovo znamená? Je to celosvetová hra, ktorú hráme aj my, členovia krúžku Geocaching. V rámci tejto hry hľadáme skryté poklady - kešky. Kešky bývajú schované na zaujímavých miestach, v prírode alebo v meste, častokrát sa vďaka nim dozviete veľa zaujímavého o danom mieste a jeho okolí, aj o jeho histórii. Na hľadanie kešiek potrebujete mobil s GPS a musíte byť zaregistrovaní na geocaching.com.

V 1. polroku šk. roku 2014/15 sme absolvovali 6 výletov. 1 stretnutie sa uskutočnilo 11.10.2014, kde sme hľadali kešky *ŽST Senec* a *Do Senca vlakom*. 2. stretnutie bolo 25.10.2014, kde sme úspešne našli kešky *Po Senci na kolesách* (mimochodom, túto kešku založil náš krúžok) a *Senecky kostolik a Lurdská jaskyna*. 3. stretnutie sa uskutočnilo v sobotu 15.11.2014, kde sme mali naplánované hľadanie kešiek *Do Senca autobusom* a *ŽST Senec*.

Ďalšie stretnutia:

4. v sobotu 29.11.2014 - plánované skrýše: Amfiteáter Senec

5. v sobotu 13.12.2014 - plánované skrýše: Senecký erb

V sobotu 17.1.2015, sme našli všetky plánované skrýše (*Do Senca autom*, *Pod povrchom* a *Fontána*).

Stretnutie 31. januára vo Veľkom Bieli sa kvôli počasiu neuskutočnilo.

Okrem toho, že kešky hľadáme, 2 kešky sme už aj založili a staráme sa o ne. Máme aj Geocoin (Geomincu), čo je drevená minca s naším obrázkom a nickom (prezývkou).
Okrem výletov, ktoré sú vždy v sobotu sa pravidelne stretávame aj v piatok po vyučovaní, kde plánujeme najbližší výlet a logujeme kešky.

Lukáš Mikulec, prima

Deň župných škôl v Avione

Deviatakom ostáva už len necelý mesiac na to, aby podali prihlášky na stredné školy, na ktorých budú pokračovať vo svojom štúdiu. Preto sa Bratislavský samosprávny kraj rozhodol zorganizovať už štvrtý rok výstavu krajských stredných škôl, ktorá sa uskutočnila 23. januára 2015 v Bratislave v nákupnom centre Avion. Bratislavský kraj má vo svojej zriaďovateľskej pôsobnosti aktuálne 14 gymnázií.

Pripravený bol aj sprievodný program. Počas celého dňa moderátor informoval prichádzajúcich ľudí o školách, ich prezentáciách, odboroch, úspechoch a formou kvízových otázok sa študenti mohli zapojiť do súťaže o vecné ceny.

Tento rok sme sa tejto výstavy zúčastnili po prvýkrát. Pre návštevníkov sme pripravili prezentáciu o projektoch, do ktorých bola a je zapojená naša škola, o súťažiach, o športových výsledkoch a iných aktivitách našej školy.

V dňoch **18. a 19. februára 2014** bude na našej škole prebiehať **Deň otvorených dverí.**

Matej a Juraj, kvarta

Z našej tvorby

Pohľad do zrkadla...

Nechali sme im priestor, nech sa trochu spoznajú a teraz sa nám predstavia. Tí starší z našich nových – trieda 1. A, ktorú vedie p. prof. PeadDr. Zuzana Synáková.

Nová škola, noví spolužiaci, noví profesori – hotové peklo na Zemi. Prvý deň sme prišli do školy so sklonenými hlavami a s obavou, ako nás nová škola príjme. Dnes, keď už sme sa tu konečne „zabývali“, je všetko inak. Každé ráno prichádzame s rovnakou myšlienkou: „Ako som sa tu, „sakra“, ocitol?“ Presedíme v triede niekoľko hodín denne a zakaždým „čumíme“ na tabuľu a profesorov, akoby sme za to boli platení.
Naša trieda je fajn. Síce sme spolu asi pol roka, vytvorili sme príjemný kolektív. Cez prestávky pomáhame jedna druhému a druhý tretej, deň čo deň sa viac a viac spoznávame a upevňujeme naše vzťahy. Začali sme ako 22-členná skupina nováčikov a teraz tu stojíme ako 30-členná armáda na čele s najsilnejším generálom. Po niekoľkých zisťovaniach sme prišli na to, že najobľúbenejším profesorom našej triedy sa stal pán prof. Mgr. Ján Šimulčík, rovnako ako pani prof. PaedDr. Zuzana Synaková a pán prof. Mgr. Slavomír Maľa. Najobľúbenejší predmet väčšiny študentov našej triedy je anglický jazyk (pozdravujeme pani profesorku Hospodárovú) a väčšina z nás sa do školy rada vracia hlavne kvôli spolužiakom, čo svedčí o našom kolektíve.
Dnes náš prospech nie je práve ukážkový, no my veríme, že sa budeme len a len zlepšovať a o štyri roky odtiaľto hrdo vyjdeme s pripnutou zelenou stužkou.

Lea Laurová a 1.A

Tiež sme vyzvedali:
Ako sa ti páči na novej škole?
D: Som spokojná.
D: Ale, už po prvom dni som vedela, že som si vybrala správne.
CH: Školu pokladám za dobrú, aj keď som očakával, že bude menej náročná.
D: Naozaj sa mi veľmi páči.

Čo hovoríš na nový kolektív?
CH: Kolektív je v pohodičke, zmes všetkého druhu.
CH: Kolektív hodnotím neutrálne, keďže sme spolu iba pár mesiacov.
D: Vyskladali sme sa super skupina.

CH: Kolektív je tak-tak.

Čo hovoríš na učenie?
D: Učenie nie je veľmi ťažké.
D: Učenie je ťažké.
CH: Učiť sa nechce asi nikomu...
D: Fu, učenie. Nie vždy sa mi chce, ale, bohužiaľ, musím.

A čo profesori?
CH: Prísni, ale veľa naučia.
CH: Profesori sa mi páčia, všetci sú dobrí.
D: Všetci sú fajn, aj keď najviac mi sadli pani profesorky Synaková, Nemečková a Áčová.
CH: Profesori sú v pohode, svoju prácu robia dobre.

Je niečo, čo by si na škole alebo triede zmenil/a ?
D: Stranu triedy, keď svieti slnko, je v triede príliš teplo.
D: Už teraz by som prijala výťah.
CH: Potrebujeme novú tabuľu.
D: Bola by som rada, keby sme mali uniformy, ale všetko ostatné sa mi páči.

A takto svojich spolužiakov vidí talentovaný Adam Dolanský (pozri nasledujúcu stranu):

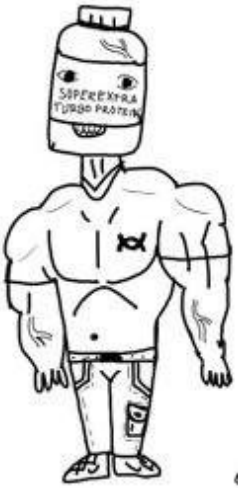

JOZEF

DOLKO

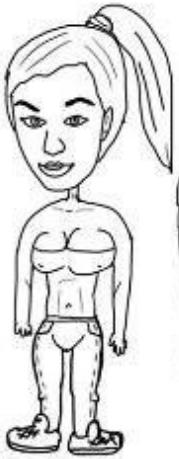

ZUZKA

ADY

LUCIA

LAURA

MÁRIO

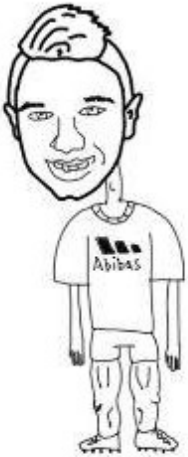

ELKO

DADA

BORIS

ADIKA

DOMINIK

SIMČA

ALEX

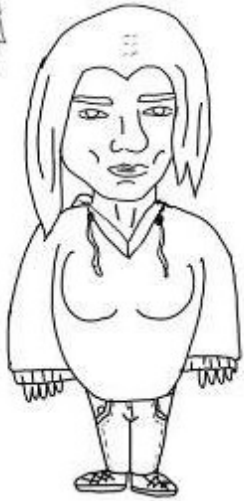

LEJKA

MATEJ

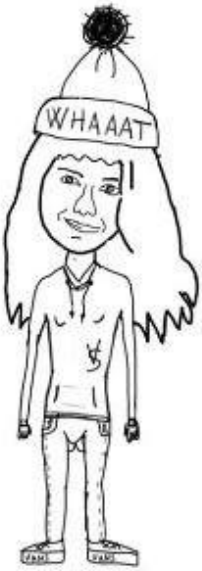

KIKA

RIŠKO

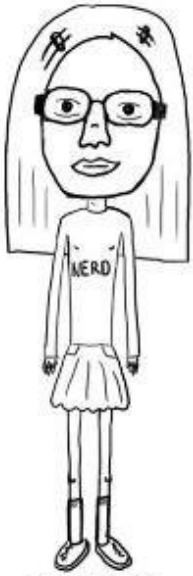

ZUZANA

ALEXA

MARTIN

ROMAN

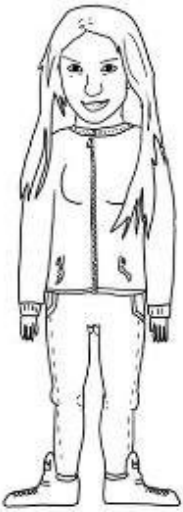

VERONIKA

JARO

REBEKA

KAROLÍNA

SAMUEL

MAGDA

DANILO

SIMONA

Súťažiť sa oplatí

Aliancia priemyselných zväzov v spolupráci s Agentúrou pre vzdelanie a vedu SEA a portálom s www.skola.sk vyhlásila v októbri 2014 1. ročník celoslovenskej súťaže Viem, čím budem a prečo. Výsledky boli vyhlásené na Výstave „Bibliotéka - Pedagogika". Do súťaže sa zapojili aj študenti našej školy.

Nina Bučeková (tercia) sa umiestnila na skvelom 3. mieste. Získala hodnotnú cenu v podobe tabletu. Patrila k piatim žiakom, ktorí reprezentovali našu školu - *napísali slovný opis predstavy o budúcom povolaní a dôvodov, ktoré ich voľbu ovplyvňujú.* Vyslovujeme pochvalu všetkým žiakom prímy až kvarty, ktorí sa na hodinách informatiky do súťaže zapojili.
Ponúkame vám dve zo súťažných prác a, samozrejme, ako prvú – Ninu ocenenú.

Viem, čím budem a prečo

Už dlho rozmýšľam nad tým, čím by som v budúcnosti chcela byť. Chcela by som v živote niečo dokázať, niečo zmeniť. Netúžim byť speváčkou, modelkou, ani nič takéto podobné. Pri takomto povolaní máš síce veľa peňazí, si slávna, ale sú tieto povolania pre spoločnosť skutočne dôležité? Myslím, že je lepšie byť lekárkou, ktorá lieči ľudí, alebo napríklad aj učiteľkou.
Učitelia sú skutočne dôležití, ale v dnešnej dobe už nie sú takí vážení ako v minulosti. Pritom vzdelanie je dôležité! Na Slovensku majú učitelia šialene nízke platy, a preto sa do štúdia tohto povolania hlási veľmi málo ľudí. Mnohí ľudia, ktorí chceli byť učiteľmi, si vyberajú radšej iné odbory. Raz som videla taký rebríček európskych krajín, podľa výšky platu učiteľov a Slovensko je skoro úplne na chvoste! Takmer nikde v Európe nemajú učitelia také nízke platy ako tu! Už aj v susednom Rakúsku majú učitelia oveľa vyššie platy ako u nás. Myslím si, že to treba zmeniť. Keby mali učitelia vyššie platy, študovať pedagogiku by išlo viac šikovnejších ľudí, dostali by sa tam len tí najlepší. Mali by sme lepších učiteľov, čo znamená lepšie vzdelanie pre budúce generácie, lepšiu budúcnosť pre Slovensko. A okrem toho, neučili by nás takí, ktorí si s nami nevedia rady, takže nás nič nenaučia. Alebo po nás celé hodiny kričia a rozdávajú päťky a zápisy.
Preto by som v budúcnosti chcela byť ministerkou školstva. Zvýšila by som

platy učiteľov, zariadila by som, aby sme namiesto učebníc nosili do školy tablety. Každý deň musíme do školy vláčiť kopy ťažkých učebníc, ktoré sa nám takmer nezmestia do tašky. Tieto ťažké tašky nám ničia chrbticu. Tabletmi by sa to všetko vyriešilo! Mali by sme tam elektronické verzie učebníc. Keď tak nad tým rozmýšľam, aj zošity by sme mohli nechať doma. Poznámky a cvičenia by sme mohli robiť do poznámok. A tak by sme si šetrili nielen chrbticu, ale aj životné prostredie. Viem, že na tento nápad by sme potrebovali veľa peňazí.

No nemyslím, že by sme kvôli tomu mali šetriť na predmetových olympiádach. Ešte prednedávnom som sa bála, že ich zrušia. Hnevala som sa lebo, už od piateho ročníka chodím na geografickú olympiádu a celkom sa mi darí. Len nedávno som sa dozvedela, že namiesto piatich kategórii sú už len tri. Myslia si, že rušením kategórii v olympiádach ušetria? Mali by radšej šetriť na svojich autách! Keby som bola ministerka školstva, tak by som rozhodne nešetrila na takýchto súťažiach. Ak by som bola ministerka školstva, rozhodne by som pridala ďalšiu matematiku za týždeň.

A to nielen preto, lebo ma matematika baví, ale aj preto, že je dôležitá. Videla som v telke a v rádiu počula veľa relácii, kde dospeláci nevedeli počítať percentá! Váľala som sa od smiechu, aj keď je to vlastne smutné. Okrem matematiky by som pridala aj ďalšiu geografiu, máme len jednu do týždňa! Nie je to fér, pretože dvakrát týždenne máme biológiu, fyziku aj chémiu a myslím, že nie som sama, koho z týchto predmetov najviac baví práve geografia. A možno by som pridala aj jednu informatiku. A zrušila by som techniku, myslím si, že je úplne nanič.

No tak čo myslíte, bola by som dobrá ministerka školstva?
Ako malá som však túžila byť učiteľka, keďže moja mama aj babka sú učiteľky. Keď som bola malá, vždy som sa u babky hrala na učiteľku, babka mala kopec starých učebníc a rôznych učebných pomôcok. Hra na učiteľku ma bavila, ale dnes už nad učiteľstvom pre nízke platy neuvažujem. Bavilo by ma byť aj napríklad módna návrhárka (lebo milujem módu a rada kreslím), ale dať sa na niečo takéto je veľmi riskantné. Buď sa ti zadarí alebo nie a skončíš ako návrhárka modelov v nejakom krachujúcom butiku. Veľa mojich spolužiačok chce byť herečkami, ale ja po tom netúžim. Priznávam, už som si párkrát predstavovala samú seba, ako hrám novú postavu v Búrlivom víne, ale herectvo samo o sebe by ma nebavilo. Učiť sa naspamäť nejaké texty, ktoré budem hrať a potom každú scénu opakovať tisíckrát, to nie je nič pre mňa. Musím robiť, čo mi povedia, ale ja chcem prísť s niečím novým alebo niečo zmeniť. Alebo by som mohla bojovať za práva žien a zrovnoprávnenie pohlaví. Dosť ma inšpirovala Pakistančanka Malala, ktorá by chcela chodiť do školy, ale v tých miestach sveta do školy dievčatá nechodia. U nás to tak, našťastie, nie je, u nás sú iné problémy, ktoré treba riešiť. Napríklad nízke platy učiteľov, ktoré som už spomínala alebo aj ďalšie veci, ktoré by som chcela zmeniť, preto chcem byť ministerka školstva. A ak nie, možno skončím ako spisovateľka.

Nina Bučeková, tercia

Viem, čím budem a prečo

Keď budem veľký chcem byť doktor, automechanik, maminka, tatinko .... Takto sme rozmýšľali ako malé deti. Otázka budúceho povolania je však taká zamotaná! Odpoveď na ňu sa mení takmer stále. Na ňu správna odpoveď neexistuje. Prečo? Je to jednoduché, ak sa nad tým zamyslíme.

Náš názor sa mení a závisí od toho, v akej sme situácii, o kom rodičia hovoria v dobrom. Napríklad, keď otec stále hovorí, aký sú zlí politici, tak logicky sa jeho dieťa bude vyhýbať takejto práci už len preto, aby, "sa otec nenahneval". Ale aká je moja odpoveď? S pokojom v srdci môžem povedať, že na toto odpoveď skutočne nemám. Alebo? Vždy som chcel hrať na gitare a byť muzikant. Tak som začal hrať na gitare. Stala sa mojou súčasťou. Keď mi bolo najhoršie, zobral som gitaru a začal som hrať. Moje emócie sa menili na tóny. A postupne som si uvedomoval, že to je to, čo chcem. Deliť sa s ľuďmi o svoje pocity zašifrované v melódiách. Uvedomujem si však, že v dnešnej dobe je to ako hádzať hrach o stenu, a to preto, že mladým stačí to, čo hrá v rádiu. Zadky, drogy, párty, sex, to je to, čo hýbe dnešným hudobným priemyslom, veď Beethoven sa v hrobe obracia! A mladí? Myslia si, akú dobrú hudbu počúvajú, keď si plnia uši týmto „bordelom". Im to stačí a „hudobníkom" to sype, tak prečo by to mali zmeniť. Aký je rozdiel medzi dnešným mainstreamom a toho z čias minulých?

Ja vám to poviem. Kedysi ľudia robili hudbu, lebo chceli vyjadriť svoje pocity, dnes im ide o peniaze, o zopár mizerných bankoviek, z ktorých im akurát tak porastie ego a stučnie peňaženka.

Česť výnimkám, muzikantom, ktorým to nestačí, ktorých to nenapĺňa a rozhodli sa robiť hudbu takú, aká má byť. A medzi nimi chcem byť aj ja.

Chcem sa zobúdzať s tým, že idem odovzdať seba ľuďom, ktorí o to majú záujem, chcem, aby prežívali to, čo cítim ja. Chcem zmeniť svet, nie zbraňami, ale melódiou a harmóniou. „Možno neverím v seba, ale verím v to, čo robím" (Jimmy Page).

Paľo Kýblik, kvarta

Výsledky olympiád a súťaží

Olymiáda v nemeckom jazyku

Školské kolo olympiády v nemeckom jazyku sa konalo od 8. – 12. decembra 2014. Žiaci súťažili v troch kategóriách. Súťaž pozostáva z troch testov – počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením a z gramatického testu. Voľné rozprávanie prezentuje práca s obrázkom a komunikácia na stanovenú tému, ktorú zo 14 tém vylosuje porota. Trojčlenná porota hodnotí jazykovú pohotovosť žiakov vo vyjadrovaní, kreativitu, argumentácie, výslovnosť, intonáciu a gramatické kompetencie - syntax, morfológiu...
V kategórii 1B súťažilo 13 žiakov: **1. miesto obsadila J. Vargová (tercia),** 2. miesto V. Svitanová (kvarta) a 3. miesto P. Tóth Vaňo (kvarta).
V kategórii 2 A sa žiaci umiestnili nasledovne: **1. miesto T. Sarňáková (kvinta),** 2. miesto D. Paunovičová (1. A) a 3. miesto obsadila K. Čačíková (kvinta).

V kategórii 2 B **1. miesto obsadil R. Fialek z 3. A** a 2. miesto M. Pajpach zo septimy. Žiak **Kristián Porzer** súťažil v kategórii pre bilingválnych žiakov 1 C, obsadil **1. miesto** a postúpil do krajského kola, ktoré sa bude konať 11. 2. 2015 v Gymnáziu Bilíkova 24 v Bratislave.

Obvodné kolo všetkých stredných škôl v obvode Senec sa konalo 13. 1. 2015 v našom gymnáziu. V okrese je celkovo 7 stredných škôl, ale olympiády sa zúčastnili len 3 stredné školy. Naši žiaci obsadili **1. miesto** v kategórii 2 A **K. Sarňáková (kvinta)** a 2. miesto v kategórii 2 B R. Fialek z 3. A. Kategória 1 B súťažila v ZŠ Tajovského a **V. Svitanová (kvarta)** obsadila **1. miesto.** Všetkým blahoželáme a víťazom postupujúcim do krajského kolo držíme palce.

PhDr. H. Oberhauserová (učiteľka NEJ)

Olympiáda v anglickom jazyku

výsledky školského kola

Kat. 1A:

1. miesto - Norbert Turinič – 52b (sekunda)
2. miesto – Jozef Ďuračka – 48 b (sekunda)
3. miesto – Alex Švorc – 40b (sekunda)

Kat. 1B:

1. miesto – David Chvostaľ - 58b (kvarta)
2. miesto – Katarína Masárová – 54b (kvarta)
3. miesto – Dominika Nagyová – 50 b (tercia)

Kat. 2A:

1. **miesto – Petra Petríková** – 58b (2.A)
2. miesto – Vanesa Jandová – 48b (2.A)
3. miesto – Diana Buntayová – 43,5b (kvinta)

Kat. 2B:

1. miesto – Matej Ďurčík – 50b (septima)
2. miesto – Albína Hárši0vá -49b (septima)
3. miesto – Nicolas Daniš – 41b (3.A)

Kat. 2CA:

1. miesto – Nicol Gajdošová – 56b (septima)
2. miesto – Tomáš Baršváry – 49,5b (septima) **Mgr. Danka Knutová**

Výsledky obvodného kola ANJ

kategória 2A:	Vanesa Jandová (2. A) -	2. miesto
kategória 2B:	**Matej Ďurčík (septima) -**	**1. miesto**
kategória 2C2:	**Nikola Gajdošová (septima) -**	**1. miesto**
kategória 1B:	Dávid Chvostaľ (kvarta) -	3. miesto
Kategória 1A:	Norbert Turinič (sekunda) -	4. miesto

Mgr. Emília Šupalová

Matematická olympiáda MOZ 9

obvodné kolo

1. miesto	**Pavol Tóth Vaňo** (kvarta)
3. miesto	Ema Morvayová (kvarta)
4. miesto	Andrej Špila (kvarta)

Gratulujeme a držíme palce v krajskom kole!

Školské kolo Pytagoriády

PRÍMA

1. miesto: Ondrej Michalka
2. miesto: Zuzana Neczliová
3. miesto: Dalibor Batěk

TERCIA

1. miesto: Matej Kočalka
2. miesto: Dominika Nagyová
3. miesto: Nina Bučeková

SEKUNDA

1. miesto: Jozef Ďuračka
2. miesto: Michaela Molnárová
3. miesto: Lukáš Fiala

Šaliansky Maťko

Študent prímy **Tim Köppl** získal v okresnom kole recitačnej súťaže povestí Šaliansky Maťko 1. miesto.
Srdečne blahoželáme a držíme palce v krajskom kole!

Výsledky školského kola olympiády zo slovenského jazyka

KATEGÓRIA C

1. miesto: **Dominika Nagyová /tercia/**
2. miesto: Veronika Zelenayová /kvarta/
Alein Šmihel /kvarta/
3. miesto: Tereza Petrufová /kvarta/

KATEGÓRIA B

1. miesto: **Dominika Bognárová /2. A/**
2. miesto: Katarína Hollosyová /2.A/
Jakub Kočalka /kvinta/
Alexandra Rafaelová /1. A/
Jakub Žůrek /kvinta/
3. miesto: Zuzana Bögiová /1. A/
Andrej Rondoš /kvinta/
Kristína Withalmová /1. A/

KATEGÓRIA A

1. miesto: **Zuzana Lenártová /septima/**
2. miesto: Simona Spišáková /septima/
Zuzana Žákovicová /septima/
3. miesto: Martina Babacsová /septima/

SRDEČNE GRATULUJEME!

Škola s úsmevom...

Ž: Pozor, pani profesorku neoklameš. Ona je stará hackerka!

Ž: Pán profesor, ja keď budem princezná, vás chcem ako dvorného šaša.

Ž: Nedáte nám kolovať triednu knihu, pani profesorka?

U: Slovníky vráťte tak ako boli, inak vám pršteky dolámem!

U: No, tu som!
Ž: My sme sa báli, že vás uniesli.
U: Noo, neboj sa!

U: Mám teda opraviť tie písomky?
Ž: Ale netreba... až tak po Vianociach v auguste.

U: Prečo si stále šomreš?!
Ž: Nemôžem si pomôcť.

U: Kto je svätec? ... Kto sa ním môže stať?
Ž: No, pani profesorka, aj vy môžete byť svätica, ak sa podľa toho budete správať.

Ž: Zu Hause jeden ist ein Prorok.

Text: It was a form of self-defence amongst African slaves.
Preklad: Spôsob sebaobrany v kláštoroch afrických mníchov.

U: Ja si nemôžem zvyknúť na svoju neschopnosť rozlišovať súrodenecké dvojice.

U: Fašisti boli prezývaní čiernokošeliari, lebo nosili čierne košele.
Ž: Pán profesor, akú máte košeľu?
U: Fašistickú.
Ž: Chcel som povedať, že peknú, ale nevadí.

U: Aké je základové slovo od slova klzisko?
Ž: Klzis.

U: Pôjdete kúpiť papiere.
Ž: Nie, ja sa bojím.
U: A čoho? Papiera?

U: Choď si zobrať väčšiu kriedu. Čo si si vzal toho piďasa?

U: SS-sáci, to boli vypatlané hlavy.

U: No, čo ideš, ako keby si mal mačku medzi nohami?

U: Aké slovo vzniklo pridaním prípony –ina?
Ž: Nina.

U: Urobím ti z chrupu kino, a to tak, že vpredu nebudeš mať nič a vzadu stoličky.

U: Poď odpovedať, blonďáčik.
Ž: Môžem si ísť ešte vyfúkať nos?
U: Áno.
(po chvíli)
U: Tak čo, už je to vonku?
Ž: Áno, ale ono sa to znovu objaví.

U: Vedľa neho si nesadajte, on je horší ako ebola.

U: Ako sa nazýva živočích, čo žerie rastliny?
Ž: Vegetarián.

Ž: Môžem vyhodiť vrecúško?
U: Z okna?!

U: A ten kto nepríde, bude mať za 5.
Ž: Aj keď budem mať chorobu?

Ž1: Píšeme aj z dusíku?
Ž2: Nie, nepíšeme!
U: Ale vykašlite sa vy na dusík!

U: Prečo je tam „í“?
Ž: No, vzor oný...

Ž: Vzor krásny...
U: Aký krásny, pekný!

U: To by si sa mal naučiť, aby si aspoň niečo vedel, keď ťa do roboty nezoberú.
Ž: Ja budem zametať v škole. Budem počítať nedopočítané príklady na tabuliach.

U: No, čo je ešte v tejto krajine? Keď sa teraz pozrieš na Petra, tak ťa určite napadne nejaká charakteristika.
Ž2: Demencia.

U: No vedela si to, trošku si pokulhávala...
Ž2: Zlomená noha

U: Kde sa vyskytuje fosfor?
Ž: V rybách.

U: Nóóó, Metternich, to bol taká sviňa.

Ž: (číta) Pritisla s úsmevom čutoru ku Quasimodovým zubným ústam.

U: Prečo sú drôty na elektrickom vedení previsnuté?
Ž: Aby vtáky mohli lepšie sedieť.
U: Áno! Poprípade, keby boli dvaja na okrajoch, tak aj točiť nimi môžu!

Ž: Ich bin siebzig.
U: Sedemdesiat? Tak to sa rovno zakopte.

U: Máš 2/3, aby bol aj vlak hladný aj ovečky sýte.

U: Prečo si na Lomnickom štíte neuvaríme vajíčko na tvrdo?
Ž: Lebo tam nemáme panvicu.

Ž: Však to som povedal.
U: Povedal, ale ja som to povedal lepšie.

U: Ale ja viem byť aj zlá.
Ž: Áno.

U: Ako sa povie lekár po nemecky?
Ž: Pacientspielen.

U: Čo robíte pod lavicou?
Ž2: Počíta prsty na ruke.

U: Ja už nemám také vysoké hladiny hormónov ako vy, potom je s vami ťažko vydržať.
Ž: Ja nemám hormóny.

U: Ty čo si to do tej písomky popísal?
Ž: To bolo také blúdenie v tme, aby som niečo trafil.
Ž2: A videl si aj svetlo na konci tunela?

U: Každý tak ako mu ústa narástli, tak aj písal.

U: Máme jednu z najťažších rečí, máme široké spektrum nadávok, to by bola škoda, keby zanikla.

U: Nevieš to?
Ž: Vypadlo mi to.
Ž2: Tak to zdvihni.

U: Pôjdeš na olympiádu zo slovenčiny?
Ž: A bude tam aj slovenčina?

U: Topiaci sa slamky chytá.
Ž: Citáty. sk

U: Spravil si tam chybu, mal by si si dať facana.
(neskôr)
U: Ja som to zle prečítal!
Ž: To bude za facana.

U: Je tam vysoká teplota a vysoká tlak.

Ž: Nepožičiate mi 1000€ na chleba?

Ž: (povie vtip)
U: Asi je to vtipné, ale ja som nechápavý.

U: Rišo, ty si psycháč.

Ž: Er trankt.
U: Er trank! „t“ tam nedávaj, otrok!

(Na chodbe je hluk)
Ž: Už zvonilo?
U: Nezvonilo, to len tí moji asociáli robia hluk.

U: Ale slušne! Žiadne sexmachen!
Ž: Nebudem to už škrtať.

Na hodine dejepisu:
U: Dajte nejakú otázku z opakovania.
Ž: Prečo nemá had nohy?

U: Nakreslite si do zošitov mikroskop.
Ž: A nemôžeme radšej nakresliť jeho objaviteľa?

U: Čo je CO_2?
Ž: Oxid vodnatý.

U: Čo sa stane po rokoch s medenou strechou?
Ž: Ukradnú ju cigáni.

U: Dáme si nadpis kremík.
Ž: Ja mám krémik na tvári.

U: Čo mávame v skleníku?
Ž: Slnečnice.
Ž2: Môj dedo tam má aj kurence.

U: Ty chceš byť originálny?
Ž: Nie, on chce byť úplný „fejk“

Ž: Zajtra bude „deň D“

Ž: Chcel by som počúvať zlatisté slovo rodičov...
U: To bol pokus o epiteton?
Ž: Nó, tak trošku.

Ž: Na každého sa varí voda.

U: Hneď by som išla do Nórska! Zbalím kufre a idem!!
Ž: Dovidenia!

U: Choď si zobrať väčšiu kriedu. Čo si si vzal toho piďasa?

U: Čím boli modelované fjordy?
Ž: Plastelínou.

U: J ako Richard

U: Rez kocky rovinou rezu.
Ž: Ako? Rez kocky krovinorezom?

Ž: Ako mohol mať synovca, keď jeho syn zomrel?

U: Kyselina dusičná sa na svetle rozkladá, a preto sa musí uchovávať v tmavých fľašiach.
Ž: To ako Drakula.

U: Aká je vaša ambícia?
Ž: Ja chcem byť terorista.
U: To už si, terorizuješ mňa.

U: Aká je hodnota elementárneho elektrického náboja?
Ž: Protóny a neutróny.

U: Kvôli tebe som sa pomýlila.
Ž: Sa nevyhovárajte.

U: Ticho tam buďte, nedebatujte!
Ž: Ale on má narodeniny.
U: Tak všetko najlepšie, ale ticho už.

U: Genitív...
Ž: Koho čo....vidím?
U: Čo chceš vidieť?
Ž: Tak cítim.

U: Nečítaj ako malomocný!

U: Mne sa dnes nechce učiť....
Ž: Konečne spoločná reč!

U: Vy chcete zo mňa legálne urobiť debila.

U: Čo by si si dal?
Ž: 2
U: Ty si rodený optimista.

Ž: Ja som vedel, že ten smajlík tam nie je náhodou. (pri hodnotení slohu)

Ž1: Ja som v čínskom kalendári potkan.
Ž2: Väčšina v triede je.
U: A viete, kto si najlepšie poradí s potkanmi?
Ž3: Fyzika!

U: S potkanmi si poradí tiger . A viete čo som ja?
Ž: Fyzikálny tiger!

Ž1: A keď je potkanov veľa?
U: Tigra to nerozčúli.
Ž2: Tiger dá písomku.

Ž1: Prečo sa to volá krajčírsky sval?
Ž2: Lebo sa dá ľahko zašiť.

U: Poď odpovedať.
Ž: Ja nechcem.
U: Prečo nechceš? Ja chcem!

U: Kde je Rudo?
Ž: Ja tu nie som!

Ž: Môj pes má krvnú skupinu A-čko a aj ja mám A-čko. Môžem mu darovať krv?

U: Kvôli vám dvom som nakričala na celú triedu.
Ž: No. Ja som horúčku dostal.

Ž: Mám pravdu! Ty sa daj do gymkáča!

U: Keď si chorý a potrebuješ sa vysmrkať choď za dvere!
Ž: Vy ste zdravá?
U: Neotravuj.

U: Dem Boden.
Ž: Ako sa to píše?
U: B-O-D-E-N, truľo.

U: To je truľo! Treba to prežiť!

U: Písať! Ani slovo!
Ž: Komunizmus!

U: Zmizni! Aha, dobre díky.

U: Vy kedy stíhate kecať?
Ž: My sme šikovní.

U: Ja už som tiež blbá.

Ž: der Fúz.

U: Kde si zobral tú hororovinu? (bundu**)**

(kýchnutie) U: Fúúj!

U: Vás je koľko doma?
Ž: Jedináčik.
U: Dočerta!

Ž: Vy ste svojej svokre zaťka?

Ž: Môžem ísť na záchod?
U: Od teba môžem len túto otázku čakať.

U: Počujem tu nejaké intergalaktické zvuky.

U: Si nepozorný.
Ž1: Ja to neviem.
Ž2: Na to sú vitamíny.

U: Alkohol...
Ž: ...robí človeka silnejším.

U: Kedy je Veľký piatok?
Ž: Pred Vianocami.

U: Posaď sa sem!
Ž: Nie.
U: A ešte ťa aj vyboxujem.

U: To si si vymyslel. Žiadnu dvojku nemáš! HA-HA!

U: Kto ti vzal pero?
Ž: Šimon.
Š: Ja určite nie!
U: Vráť mu ho!
Ž: Tu máš.

Ž: Auu!
U: No, to je blbec!

U: Čo je to afekt?
Ž: Prirodzená debilita.

Ž: Prečo mám dvojku?
U: Lebo si nenapísal všetko.
Ž: Veď som všetko opísal zo zošita!

(na hodine nemčiny)
Ž: Štrudel Frisur.

Ž: Dá sa utopiť aj v lyžičke vody.

U: Rudko, nemôžeš byť stále hviezda v Gymkáči.

Ž: Pani profesorka, môžem ísť, prišiel mi kuriér.
U: Nie nemôžeš.
Ž: Je to dôležité... došlo mi GTA.

U: Veľká konzumácia cukru spôsobuje obezitu, kazivosť zubov...
Ž:... aj smrť.

U: 6 eur vám zobralo z triedneho fondu za vianočné gule.
Ž: Dobijeme kredit.

Ž1: Čo to je? Hnedé lesné plody?
Ž2: Dávid, počul si to?
U: Počul som teba!

Ž: Môžeme ísť na kávu, keď máte nový účes. A nezostaneme len pri tom.... Dáme nejaký úlet, čo poviete?

U: Kedy? To je predsa prílovkové určenie času!

U: Však čítaj, ty otrok!

U: Mal tri dôvody. 1. Otestoval novú armádu. 2. Získal spojenca. 3. .... Som zabudol!

U: Taký ksicht mala, ako kamenné námestie v Bratislave.

Ž: Čie sú to dieťatá?

Ž: Podľa mňa bola tá báseň vtipná.
U: Prečo?
Ž: Lebo si pýtali od Boha trávu.

Ž: Takže kovy... Už len z toho názvu nám vyplýva, že sa skladajú z kovov.

U: Povedz, že chceš jednotku!
Ž1: Chcem jednotku!
U: Tak poď odpovedať.
Ž2: Tak chcem radšej dvojku.

Ž: Ja viem.
U: Čo vieš?
Ž: Ja viem, že nič neviem.

Ž: A jemu také ľahké dávate!
U: Niečo ti poviem! Život je sviňa!

U: Vy nosíte také pekné košieľky a svetríky a ja iba v tomto kaftane chodím.

U: Ty si bol na tom filme v Libanone?
Ž: Áno.
U: A čo je ten Libanon?

U: Čo je pred „a“ za prístavkom?
Ž: Číslovka!

Ž: Keď sa nejaký človek vyjadruje že: „Héj móre,“ tak to je potom nejaký sedlák.

U: Čo si taká zdebilovaná?

U: Daj si dole tú čiapku!
Ž: Ale ja nie som namaľovaná.
U: Tá čiapka ti ale nepomáha.

U: Saša, ty si na drogách?

U: K čomu by sme priradili slovo deva?
Ž: Ku keksíku! (Deva)

U: So stúpajúcou nadmorskou výškou sa zvyšuje...
Ž: Nadmorská výška!

U: Haló, tam!
Ž: Voláte domov?

Ž: (zvoní mobil) Pardon.
U: V pohodičke. Vybav si, čo potrebuješ, aby ti náhodou niečo neušlo, obchody, atď.

U: Vymenuj nejaké klimatotvorné činitele.
Ž: Prúdenie vzduchu a vody... viac-menej.
U: Uhm, buď prúdi alebo neprúdi, viac-menej.

U: V čom sa udáva oblačnosť?
Ž: V oblakoch.

Ž: (číta text) Es lief mir richtig ein biβchen kalt den Rücken hinunter.
U: Prebehol mi mráz po chrbte.
Ž: To je tá veta alebo to hovoríte o sebe?
U: Aj veta, aj o mne.

U: Ty si to ako pochopil?
Ž: Ja som to pochopil tak ako vy.
U: No výborne, chceš byť taký múdry ako ja, to sa ti nepodarí!

Ž: Pani profesorka Gálová si ma ani nevšimla. Tá druhá teta mi dala fixku.

U: A vy, žurnalistky? Na čo ste prišli?

Ž: Krásne, Fedor.
U: Krásny Fedor?

U: Dnes nás čaká ďalší srandista – Mussolini! Ale fakt, videli ste niekedy ako reční na tom balkóne? To bola komédia!

U: Z toho, ako Hitlerovi hrozilo doživotie za vlastizradu, mu dali len 5 rokov väzenia, odsedel si iba trištvrte roka – to akurát napísal Mein Kampf, ako sa tam nudil.

U: Mussolini sa tváril ako veľký dobyvateľ, no jediné, čo dobyl, bola Etiópia a tam bojoval ťažkými zbraňami proti domorodcom v plienkach na ťavách, čo držali v rukách sekerky.

U: V kuse tu na mňa žmurká a dvíha to obočie. No kebyže mám pätnásť, tak si niečo pomyslím, ale chlapče, ja nie som pedofil!

U: (zvoní) Juj, škoda, v tom najlepšom! Akurát som chcel napochodovať na Rím!

U: Francúzsko odovzdalo Československo Hitlerovi – tu máš, len už daj pokoj.

Ž1: Ako sa dostali Taliani do Afriky?
U: Čo si myslíš, ako sa dostali dnes Američania do Iraku? Veď vtedy už nemali drevené lode.
Ž2: Dali si rukávniky a tlačili.

U: Dnes som skonfiškovala karty, tenisovú loptičku, zošit...
Ž: Čiže darčeky na Vianoce vybavené.

U: Šak niečo ti to už našepkáva.
Ž: Vy počujete hlasy? To neni dobré.
U: Ja iba také matematické.
Ž: To je ešte horšie.

U: On musí byť v zadnej lavici.
Ž: Ale on nedovidí.
U: To je jeho problém.

Ž: Na Západe nič nového? To akože divoký západ? To je nejaký western?

U: Ide to z teba ako z chlpatej deky, len to tu tak vyťahujem chĺpok po chĺpku...

Ž: Nenašla som žiaden obrázok na mutácie človeka gama žiarením – tak som tam dala Hulka.

Ž1 (chlapec): Men are never right.
Ž2 (dievča): Now you’re right.

Ž1: What advice would you give someone who wants to make good impression for a college/job interview?
Ž2: Just be yourself.
Ž3: To nevyjde.

Ž1: Hitler nechodil ani do nevestincov, takže bol dosť... od veci.

U: Eva Braunová – Hitlerova nastávajúca. V jeden deň sa zobrali, na druhý deň si strelil do hlavy. Krása! Ale nemali deti. Nestihli!

U: Čo si dáme – občiansku alebo dejepis?
Ž: Občiansku!
U: Všetci máte jednotky z písomky, tak čo si dáme?

Ž: Prečo Röhm keď tam mal pištoľ, tak nezastrelil tých esesákov?
U: Ale no, nebol to Arnold Schwarzeneger.

U: Dokonca svadobným darom sa dával Mein Kampf. Pekný darček!

U: Mein Kampf. Zakázaná literatúra. Má ju niekto?
Ž1: Ja som ju čítala.
Ž2: Ja ju mám doma.
U: Daj mi ju!

U: Dokonca tie hnedé košele šil Hugo Boss. Šil košele pre nacistov. Tie pekné.

U: Dones na hodinu ten Mein Kampf – len tak pre zaujímavosť, na zalistovanie. Možno ti ho nezoberiem.

U: Aj my sme sa tak zdravili, aj na Slovensku sa hajlovalo, my sme to ťahali s náckami v druhej svetovej. Akurát že v Nemecku sa zdravili Heil Hitler a u nás Na stráž, čiže ako...
Ž: Ako pán Kotleba.

Ž: Jeho život je účes a počítačové hry.
U: To treba rešpektovať. A aj ich tvorí?
Ž: Nie, len hrá.

U: Chceli by ste ísť na Tutanchamóna?
Ž: Áno! Ale nás nechceli pustiť...
U: No hej, ja som vás nechcel zobrať.

U: Dobre viete, ako má vyzerať učiteľ, ako sa má správať. Presne ako ja.

Ž: Pán profesor, v Gymkáči bolo veľa vašich výrokov.
U: Hej, všimol som si. Neviem, kto to tam zapisuje.
Ž: Tajná služba. SA.

U: Ego sa zmohol len na to, kam môže poslať celý parlament. Chudák, už nemal čo povedať, to bolo také trápne, to boli také kŕče. Na nič viac sa nezmohol. (zatlieska)

U: Máme tu úlohu o konflikte rolí. No, to necháme tak, poďme na stranu 30, tam sú obrázky pekné, farebné, obrázky sa vám budú páčiť.

U: Formálne vzťahy sú medzi nami.
Ž: A my sa máme aj radi.
U: To si myslíš len ty. Ale nie, srandujem, ale tak nebudeme si volať do noci.
Ž: Ja si zoženiem vaše číslo.

U: Symetrické vzťahy – napr. manželstvo. Nemusí to byť, ale treba vedieť, kto je hlava rodiny – pozor, musí to byť muž!

U: Návštevníci kina – je to sociálna skupina?
Ž: Áno, a pán kinár je nadriadený.
U: Nie, v kine je tma, prídeme, pozrieme si film a máme to na háku.

U: Cestujúci vo vlaku nie sú sociálna skupina – jeden vystúpi tam, druhý hentam a rušňovodič to má už úplne na háku. Ja viem, že tomu rozumiete, len chcete byť vtipní. Ak nie, tak je to smutné.

U: Fanúšikovia hokeja – môžu sa poznať.
Ž: Fanúšikov Slovanu je tak málo, že už sa poznajú.

U: Rómovia.
Ž: Maximálne formálna skupina. Tukábel.

Ž: P. profesorka, videli ste „Ako prichádzajú sny“?
U: Ako?

U: Moja sestra pozerá Panelák po večeroch a ja že: No, to si u mňa zmaturovala!

U: To sa tak hovorí: deti chodia s rodičmi, mladí so skupinou a starí ľudia sami. Si všimnite, to je preto, lebo nikoho neznášajú, každý ich vytáča.

U: Kto je ten prepoš?
Ž: Ten, čo chodí k vám na doučko.

U: Čo sa nad ním čuduješ?
Ž: Ako môže opravovať ostatných, keď dodatočne píše písomku?
U: Ako, šak normálne!

Ž: Fishing je šport?
U: No, asi hej.
Ž: No, také majstrovstva sveta v chytaní rýb...

U: Potom existujú ešte špeciálne triedy pre ako by som to povedal...
Ž: Mimoriadne nadané deti.
U: To som nemal na mysli...
Ž: Pre mimoriadne nenadané deti.

U: Say the alphabet.
Ž: Alphabet.

U: Aká by mala byť výška zrkadla, aby ste sa v ňom videli?
Ž: 1,75 m.

U: Ako môžeme tráviť čas?
Ž: Filmy!
Ž2: Športy!
U: Tie športy sa mi páčia viac...

U: Vo voľnom čase by sme sa mali vzdelávať, zveľaďovať a nie chlastať, drogovať, pichať si marihuanu...

U: Napíšte si srbský diktátor. Nabudúce vám poviem o čínskom diktátorovi a už môžeme rozpútať vojnu!

Ž: Sterilipa.

U: Vy ste taká dobrá trieda, inde keď poviem, že sa môžete pobaliť, tak sa idú potrhať, aby vypadli a vy tu len sedíte. Akože v dobrom vám hovorím. Ale naozaj, choďte už preč.

U: Ty máš ten projekt o Slobode zvierat? Nemáš k tomu aj nejaké obrázky? Napr. nejakého zraneného psíka, mačičku... to by som si pozrel!

Ž: Inšpiráciou pre logo bola panda Čiči.
U: Čo jej bolo?

U: Učiteľ by mal vyzerať slušne, čiže ako ja.

U: Kto tu má netradičný životný štýl? Nikto? Nikto sa nám tu neodkláňa...?

U: Ak má niekto námietky, môže namietať. Ale... ja ho nevypočujem.

U: Má tu niekto rodiča policajta?
Ž: Ja mám. Môžem sa spýtať.
U: Ale niééé. Pravdupovediac, nečakal som, že sa niekto prihlási.

U: Ty si to fakt vybavil? Ja som to len tak povedal. Človek tu niečo povie zo srandy...

U: No, keby tu prišiel taký odborník a urobil zaujímavú hodinu o kriminalite, tak by som sa blysol aj pred pani zástupkyňou.

U: Ty sa správaš ako môj 9-ročný syn, zamysli sa nad sebou!
Ž: Vy sa správate ako moja sestra...

Ž: Odkedy tam máte nalepený ten citát?
U: Čo ťa do toho, čo ťa to vzrušuje?

U: No čo, ako to vyzerá v triede?
Ž: Nerobia bordel.
Ž2: Už je urobený.

U: Kto skoncoval s Weimarskou republikou?
Ž: Stalin.
U: No a prečo Stalin skoncoval s Weimarskou republikou?
Ž: Bol to Mussolini?

U: Evro.
Ž: Euro. Vy ste nematurovala zo slovenčiny?!
U: Keď som ja maturovala euro ešte neexistovalo!

U: Prišli sme o Petržku! Všetkých tých rapperov si zobrali.

U: Hitler si zavolal Háchu a povedal: „Podmaním si Česko, čo vy na to, pán Hácha?“ Hácha odpadol, ešte mu tam Hitler musel zavolať svojho osobného lekára. Hácha môže byť rád, že to prežil. Hitler si zavolal Jozefa Tisa – „Počúvaj, Jožo...“

U: Prezident je zároveň najvyšší veliteľ ozbrojených síl.
Ž: Tri stíhačky.
U: Pozor, 10 vrtuľníkov! Sa musíme cítiť ako v Treťom svete – Američania si vyradia vrtuľníky, tak ich dajú nám. Si zoberte, že keby nám zostrelili stíhačku, tak máme dve! A tie sú v oprave!

Ž: Ešte 5 minút.
U: Uhm.
Ž: To bolo ironické alebo naozaj?
U: Uhm.

Ž: Ktoré cvičenie? Fajfku?

U: Cena nového zariadenia je 8640 eur.
Ž: To bude určite CT-čko.

U: Pôrod vôbec nie je taká bolesť, ako si myslíš.
Ž: Ešte väčšia.

U: Sadni si, čo sa lámeš?

Ž: Objavili ste včera vo Viedni nejaké zákutia, o ktorých ste nevedeli?
U: No jasné, ale nepoviem ti ich.
Ž: A čo ste tam videli?
U: Daj mi pokoj! Celá škola sa ma to vypytuje, mňa to vyčerpáva!
Ž: Mali by ste zvolať tlačovku.

U: Vy chodíte do tej zborovne jak do baru. Šak ja tam už ani nechcem byť kvôli tomu!

U:Ja by som mala pamäti písať, to treba zažiť!

(na nemčine)
U: To ako si to prečítal?
Ž: Dal som tam nemecký prízvuk.
U: Nedávaj!

U: Toto je stromček? Sa choďte pozrieť do 3.A, tam máme aj nové gule. To je niečo! Tak chcete písať tú písomku alebo nie?!
Ž: Nie!
U: Ani sa vám nečudujem. Ani ja by som nechcela. Ale šak ja to musím potom opravovať, ách jaj. A keď si ešte predstavím, ako budem opravovať tretiakov...
Ž: To je jedno, hlavne že majú pekný stromček!

U: Ak mám jedného rodiča cudzinca a jedného Slováka, tak po narodení môžem získať hneď slovenské občianstvo, hej, môžem si vybrať, ktoré chcem.
Ž1: No, to po narodení si určite budem vyberať občianstvo.
Ž2: A čo si myslíš, že tie bábätká riešia v pôrodnici?
Ž1: Že či chcem byť Írka alebo Slovenka, hej?

U: Našli obhorené kosti Hitlera a jeho osobný zubár potvrdil, že áno, je to Hitler. Tak čo by robil v Argentíne bez sánky? A dokonca Rusi majú Hitlerovu mozgovňu vystavenú, čo si strelil do hlavy, tak čo by robil Hitler v Argentíne bez mozgu?
Ž: Ani v Nemecku sa nezdalo, že by ho mal.

Ž: Máme sa na tie písomky podpísať?
U: Krúžkuje sa tam, takže hej, je totiž dosť ťažké rozoznať vás podľa krúžkov.

U: Kde si?
Ž: Sedím pred vami.

U: Menuj predmetové zámená.
Ž: Me, you, him...
Ž2: Mich, dich!

Ž: Pán profesor, už dneska rozpútame tú vojnu?
U: Nie, až po Vianociach!

Ž: Ako ho mohol z tej funkcie odstrániť?
U: Ako? Ehm... vraždou.

U: Toto bolo výborné pre Hitlera, geniálne to spravil, nádherné, výborne!
Ž: (potlesk)

U: Prečo mi vzali miestnosť? Pokazili mi Vianoce!

U: Vyvoláme vlnenie.
Ž: Vlnenie dá kupón.

U: (pozerá von oknom) Á, pán profesor Maľa, ktovie odkiaľ asi ide? A ako si vykračuje.
Ž: Má na sebe to tričko?
U: Nemá tričko.

U: Niekto prepne a bude písať výklad.
Ž: Niekomu prepne a bude písať výklad.

U: Táakže, Viedenská arbitráž, píše sa rok 1948.
Ž: 1938.
U: Áno máš pravdu.... teraz všetci pekne zabudneme na to, čo sa práve stalo.

U: Nás Hitler nechcel.
Ž: Ale no, my sme rozkošní Slováci. Máme bryndzu.

U: Ale nebudem sa rozčuľovať, lebo ja by som skončila na cintoríne a vy by ste boli králi!

U: Tak ja to môžem tiež robiť! (šťukať perom)
Ž: Môžete, mňa to upokojuje.

U: Chorá hlava!

U: Môj tatuško hovorieva, že rozum príde s vekom. Ale často sa stáva, že vek príde sám ... len nechápem, prečo to hovorí mne.

Valentínky

Pac a pusu zlatíčkam Ďurovi, Zuzke a Albe.

Posielam Valentínku kolegom, medzi ktorými sa dobre cítim a ešte jednu 2. A...
Strivinská

Moja zbožňovaná, nie pred dlhým časom som ti povedal, že sa ťa nikdy nevzdám a budem o teba bojovať. Nuž, toto je jeden z mojich šípov, ktoré som vystrelil v myšlienke na teba. Dúfam, že zasiahne tvoje srdce ako kedysi Erós to moje.
Navždy tvoj verný, Elvis

Pre Davida Sowinského
Po pár slovách určite budeš vedieť, kto sme. Máme ťa veľmi rady. Si best. Dúfame, že sa budeme stretávat aj naďalej. Keď budeš niečo potrebovať, rady ti pomôžeme. "Saška" . Anonymky

Chcel by som poslať veľkú pusinku všetkým dievčatám (aj chlapcom :D) zo septimy, špeciálne jednej cholubičke s nádherným úsmevom. Free hugs

Posielam valentínku p. prof. Ivanovej. Anonym

Posielam veľký sofistikovaný ryžový chlebíček Zlatému jadru – Pimi, Pinke, Pichaele, Pubíkovi a Paťkovi:D Mám vás rada ako Helenka V. Boss d.s.s.!
Puzana

Posielam Valentínku p. p. Ivanovej a redakčnej rade Gymkáča. A ešte jednu špeciálnu Miške Glasnákovej za krásny plagát na Valentína. Lenártová

Pre toho, kto sa v mojom živote najkrajšie smeje a vždy mi dá kúsok z nášho lahodného obeda. H. S.

Túto Valentínku posielam sebe, lebo aj ja si nejakú zaslúžim. Martin

Pevné zdravie želám svojmu budúcemu predchodcovi Barackovi.
P.S.: Pozor na tie čučoriedkové muffiny.

Vraví sa, že láska znamená ľúbiť svojho chalana, aj keď má otrasnú profilovku.

V tomto prípade môj cit už nemôže byť silnejší. Lou

Hnedooká kráska
Robí sa mi vráska
Trápi ma otázka
Je to láska? Anonym

Už chvíľu sa mi páčiš MOJA ;) :* (ty vieš kto)
Odpovedaj cez FB ;)

Túto Valentínku by som chcel venovať jednému môjmu kamarátovi Samkovi. Je to úžasný človek a máme ho radi. Držíme palce, Samko! maturant

Milujem dievčatá z kvarty. Adam

" Feľmi ftipný Falentín " Anonym :-)

Hey sis :) thank you once again soo much for the Samulet. You know, family don't end with blood so you can count on me with anything. I mean it. S.

Chcela by som pozdraviť terciu a našu triednu pani profesorku:) Mám vás rada! <3 Rebeca

Kupón pre momentálny „výpadok z pamäti“ na jednu vyučovaciu hodinu počas 2. polroka školského roka 2014/2015. Neplatí pre písomné a kontrolné práce a maturitné predmety.

podpis riaditeľa školy